تحفة الاخيار

فی

قرائة الائمة الاطهار

تالیف

حضرت آیة الله حجة الاسلام

مرحوم آقا سید حسین

عرب باغی

طاب ثراه

فہرست تحفۃالاختیار در قرائت ائمہ اطہار

مشتمل بر نود وهفت سوره

تحفة الاخبار

فی

قرائة الائمة الاطهار علیهم السلام

بسم الله الرحمن الرحیم

اَلْحَمْدُلِلّٰهِ الَّذِی اَنْزَلَ الْفُرْقٰانَ ، وَ خَلَقَ الْاِنْسٰانَ ، وَعَلَّمَهُ الْبَیٰانَ وَ الصَّلوٰةُ وَالسَّلاٰمُ عَلٰی مَنْ اَرْسَلَهُ بِالْقُرْآنِ ، وَعَلٰی آلِهِ الَّذِینَ اَرْشَدُونَا اِلٰی قِرٰائَةِ الْقُرْآنِ وَالَّذِینَ هُمْ اَعْلَمُ بِاَصْلِ الْقِرٰائَةِ وَ تَاوِیلِ الْقُرْآنِ ، وَ اللَّعْنُ عَلٰی اَعْدٰائِهِمُ الَّذِینَ یُنْکِرُونَ تَنْزِیلَ الْقُرْآنِ .

و بعد چنین گوید احقر فانی حسین بن نصرالله بن صادق الموسوی الحسینی الارومی عفی الله عنهم بمحمد و آله (ص) که چند سال قبل ازاین یك وجیزهٔ درقرائت حضرات ائمه علیهم السلام تالیف کردم ، بتوسط تفسیرصافی از سائر تفسیرهای معتبره ، و در این ایام بخاطر قاصر رسید که بآن وجیزه مراجعه نمایم ، و آنچه بعد از تالیف آن ازقرائت ائمه(ع) باحقرفانی رسیده بآن علاوه واضافه بکنم ، ودراین کتاب مختصر بناکذاشتم که اول اسم سوره را نوشته وبعد از آن عدد آیهٔ آن سوره‌را معین کرده ، و بعد از آن آیه را نقل کرده ، و در بالای قرائة ائمه خطی کشیده مثل ——— این خط تا معلوم شود قرائة ائمه ، واشتباه بقرائة سائر قراء نداشته باشد، و از جهت اختصار احادیث را که قرائة ائمه را بیان‌کرده با تفصیل نقل نکردم ، و چونکه تمامی

این وجیزه (مگر نادری) بتوسط تفسیر صافی، وفصل‌الخطاب محقق محدث ماهر نوری اعلی الله مقامهما نقل شده، پس لفظ «ص» را بر صافی و لفظ «ف» را بر فصل الخطاب رمز قرارادادم، بجهت مختصر شدن این کتاب(١) وهر کس تفصیل اطلاع برجمیع احادیث را خواسته باشد، درهر آیه شریفه لفظ ص و ف را ملاحظه نماید، وبعد از آن رجوع بر تفسیر صافی، و فصل‌الخطاب، بکند تا بداند که در هر آیـه چه قدر احادیث در خصوص قرائت حضرات ائمه (ع) در آن آیـه مخصوصه وارد شده، و از کتب معتبره نقل کرده اند.

سوره الفاتحه

آیهٔ چهارم «ص ٢٠ و ف ٢٥٣» قرء الصادق :

مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ .

آیه هفتم « ف ٢٥٢ » قرء الباقر والصادق(ع):

صِراط مَن انعمتَ عليهِم غيرِ المغضُوبِ عليهِمْ وَ غَيْرِ الضّالّينَ :

سوره البقرة

آیهٔ بیست و دوم « ف ٢٥٣ » قرء الباقر (ع) :

وَ اِنْ كُنتُمْ فى رَيْبٍ مِمّـا نزّلنا على عَبْدِنا فى عليٍّ .

آیهٔ پنجاه و هشتم «ف ٢٥٣ ص ٣٣» قرء الباقر و الصادق (ع) :

فَبَدَّلَ الَّذينَ ظَلموا آلَ محمّدٍ حَقَّهم قَوْلاً غيرَ الذّى قيلَ لهم فانزلنا على الَّذينَ ظلموا آل محمّدٍ حقّهم رِجزاً مِنَ السَّماء .

(١) مصحح گوید که ما نیز عدد صفحه آن کتب را در ذیل آن نوشتیم که هر کس خواهد باصل مراجعه نماید آسان باشد و مدار ما در تعیین صفحات صافی چاپ تهران است معروف بچاپ حاج محمد مهدی خوانساری واما فصل‌الخطاب یك چاپ بیشتر نشده و آن نیز درطهران بطبع رسیده و مخفی نماند که فصل الخطاب شماره صفحه ندارد مگردوسه جز اول آن وما از اول تاآخر کتاب خود را نمره گذاری کردیم والسلام

آيهٔ هشتاد و نهم «ص ٤٠ وف ٢٥٥» قرءالباقر (ع) :

اَنْ يَكفُرُوا بِما اَنْزَلَ اللّهُ فی عَلِیٍّ بَغْیاً اَنْ يُنَزِّلَ .

آيهٔ نودم «ف٢٥٥» قرء الباقر والصادق (ع) :

وَاِذا قيلَ لَهُمْ آمِنُوا بِما اَنْزَلَ اللّهُ فِیعَلِیٍّ قالُوا نُؤْمِنُ بِما اُنْزِلَ عَلَيْنا وَ يَكْفُرُونَ بِما وَرائَهُ بِما اَنْزَلَ اللّهُ فی عَلِیٍّ

آيهٔ صد و پنجم «ص ٤٥(١) و ف ٢٥٦ »قرء الصادق (ع) :

نَاْتِ بِخَيْرٍ مِنْها مِثْلِها .

آيهٔ صد و يكم «ف ٢٥٦» قرء الصادق (ع) :

وَ اتَّبَعُوا ما تَتْلُوا الشَّياطينُ بِوِلايَةِ الشَّياطينِ عَلی مُلْكِ سُلَيْمانَ .

آيهٔ صد و نوزدهم «ص ٤٧» قرء الباقر (ع) :

وَلا تَسْئَلْ عَنْ اَصْحابِ الجَحيمِ (بِصيغة النّهی .)

آيهٔ هشتاد و چهارم «ف ٢٦٣» قرءالصادق :

فَما جَزاءُ مَنْ يَفْعَلُ ذلِكَ مِنْكُمْ وَ مِنْ غَيْرِكُمْ اِلّا خِزْیٌ .

آيهٔ صد و بيست و پنجم «ص٤٧» قرء الصادق (ع) :

وَاِذابْتَلی اِبراهيمَ رَبُّهُ بِكَلِماتٍ فَاَتَمَّهُنَّ بِمُحَمَّدٍ وَ عَلِیٍّ وَالْاَئِمَّةِ مِنْ وُلْدِ عَلِیٍّ .

آيه صد و بيست و هشتم « ص ٤٨ » قرء الصادق (ع) :

وَمِنْ ذُرِّيَّتِنا اَئِمَّةً مُسْلِمَةً لَكَ

(١) الاية فی ص ٤٥ من تفسير الصافی ولم نجد فيها هذه القرائة ولعله تكون فی غيرهذاالموضع

آيهٔ صد و سی و ششم «ص ٤٩» قرء الباقر (ع) :

قُولُوا يا آلَ مُحَمَّدٍ آمَنّا بِاللّهِ وَ ما اُنْزِلَ عَلَيْنا .

آيهٔ صد وچهل و سيم «ص ٥٠ وف ٢٦٣» قرء الباقر و الصادق (ع) :

وَ كَذٰلِكَ جَعَلْناكُمْ ائمّةً وَسَطاً .

آيهٔ صد وچهل و نهم «ص ٥١» قرء الصادق (ع) :

لِئَلّايَكُونَ لِلنّاسِ عَلَيْكُمْ حُجَّةٌ وَلا الَّذِينَ .

آيه صد و پنجاه و نهم «ف ٢٥٧» قرء الصادق (ع) :

مِنَ الْبَيِّناتِ وَ الْهُدى فِي عَلِيٍّ

آيهٔ دويست و دويم «ص ٦٢ وف ٢٥٧» قرء الباقر (ع) :

وَ مَنْ تَاَخَّرَ فَلا اِثْمَ عَلَيْهِ لِمَنِ اتَّقَى الصَّيْدَ .

آيهٔ دويست و چهارم «ص ٦٢ و ف ٢٥٧» قرء اميرالمؤمنين (ع) :

وَ يُهْلِكُ الْحَرْثَ وَ النَّسْلَ بِظُلْمِهِ وَسُوءِ سِيرَتِهِ (١)

آيهٔ دويست و دهم «ص ٦٣» قرء الرضا :

اِلّا اَنْ يَاْتِيَهُمُ اللّهُ بِالْمَلائِكَةِ فِي ظُلَلٍ مِنَ الْغَمامِ .

آيهٔ دويست و يازدهم «ص ٦٣ و ف ٢٥٧» قرء الصادق (ع) :

كَمْ آتَيْناهُمْ مِنْ آيَةٍ بَيِّنَةٍ فَمِنْهُمْ مَنْ آمَنَ وَمِنْهُمْ مَنْ جَحَدَ وَ مِنْهُمْ اَقَرَّ وَمِنْهُمْ مَنْ بَدَّلَ وَ مَنْ يُبَدِّلْ نِعْمَةَ اللّهِ مِنْ بَعْدِ ما جاءَتْهُ .

آيهٔ صد و سيزدهم «ص ٦٤ وف ٢٥٧» قرء الصادق (ع) :

زُلْزِلُوا ثُمَّ زُلْزِلُوا حَتّى يَقُولَ الرَّسُولُ .

١ - وفي فصل الخطاب (بظلمه وسوء سريرته) مصحح .

آیهٔ دویست و سی و هفتم «ص ٦٩» قرءامیرالمؤمنین (ع) :

وَ لاتَتَناسَوُا الفَضْلَ بَیْنَکُمْ .

آیهٔ دویست و سی و هشتم «ص ۷۰ و ف ۲۵۷» قرء رسول‌الله (ص) و الباقر و الصادق (ع) :

حافِظُوا عَلَی الصَّلَواتِ وَالصَّلوةِالْوُسْطی وَ صَلوةِ الْعَصْرِ .

آیهٔ دویست و چهل و هفتم «ص ۷۲» قرء الباقر (ع) :

مِمّا تَرَکَ آلُ مُوسی وَ آلُ هرُونَ فَجائَتْ بِهِ الْمَلائِکَةُ تَحْمِلُه :

آیهٔ دویست و سی و نهم «ف ۲٦۳» قرء الصادق (ع) :

مَتاعاً اِلَی الْحَوْلِ غَیْرَ اِخْراجٍ مُخْرَجاتٍ .

آیهٔ دویست و پنجاه و چهارم «ص ۷۳ و ف ۲٦۱» قرء الصادق و الرضا (ع)

لَهُ ما فِی السَّمواتِ وَ ما فِی الْاَرْضِ وَ ما تَحْتَ الثَّری عالِمُ الْغَیْبِ وَ الشَّهادَةِ الرَّحمنُ الرَّحیمُ بَدیعُ السَّمواتِ وَ الْاَرْضِ ذُوالْجَلالِ وَالْاِکْرامِ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظیمِ

(الی‌قوله تعالی) وَ ما خَلْفَهُمْ وَ ما یُحیطُونَ مِنْ عِلْمِهِ مِنْ شَیْئٍ اِلّابِما شاءَ .

آیهٔ بعد از آن آیه «ص ۷٤ وف ۲٦۰» قرء الباقر(ع) :

وَ الَّذینَ کَفَرُوا بِوِلایَةِعَلِیِّ بْنِ اَبیطالِبٍاَوْلیاؤُهُمُ الطّاغُوتُ .

آیهٔ بعد از آن «ص۷۵ و ف ۲٦۳» قرء الصادق (ع) :

هُمْ فیها خالِدُونَ وَالْحَمْدُلِلّهِ رَبِّ الْعالَمینَ .

آیهٔ دویست و شصت‌و یکم «ف۲۶۳» قرء الکاظم (ع) .

فی کُلِّ سُنْبُلَةٍ مِائَةُ حَبَّةٍاَوْ اَکْثَرِمن ذلِکَ .

آیه دویست وهفتاد وچهارم «ف ۲۶۳»قرء الکاظم (ع) :

الَّذینَ یأْکُلُونَ الرِّبوالایَقُومُونَ یومَ القِیمَةِ الاکَما یقُومُ .

سوره آل عمران

آیهٔ سی و سیم « ص ۸۸ و ف ۲۶۳ » قرء الباقر و الصادق (ع) :

آدَمَ وَنُوحاً وَآلَ اِبْراهیمَ وَ آلَ مُحَمَّدٍ عَلَی العالَمینَ .

آیهٔ چهل و سیم «ص ۸۹ و ف ۲۶۷» قرء الباقر و الصادق (ع) :

یامَرْیَمُ اقْنُتی لِرَبِّکِ وَاسْجُدی شُکْراًلِلّهِ وَارْکَعی مَعَ الرّاکِعینَ

آیهٔ چهل و چهارم «ف ۲۶۷» قرء الباقر (ع)

وَ ما کُنْتَ لَدَیْهِمْ اِذْیَخْتَصِمُونَ فی مَرْیَمَ عِنْدَ وِلادَتِها .

آیهٔ پنجاه و چهارم « ف ۲۶۵ » قرء الباقر والصادق :

اِذْ قالَ اللّهُ یاعیسی اِنّی رافِعُکَ اِلَیَّ وَمُتَوَفّیکَ بَعْدَنُزُولِکَ عَلی مِنْ آلِ مُحَمَّدٍ .

آیهٔ هشتادم «ص ۹۴ و ف ۲۶۵» قرء الباقر و الصادق (ع)

وَ اِذْ اَخَذَ اللّهُ میثاقَ اُمَمِ النَّبِیّینَ .

آیهٔ نود و یکم «ص ۹۵و ف۲۶۶ » قرء الصادق (ع) :

حَتّی تُنْفِقُوا ما تُحِبّونَ (بایک میم).

آیهٔ صد و چهلم « ف ۲٦٦» قرء الصادق (ع) :

وَ يَتَّخِذَ مِنْكُمْ شَهِيداً .

آیهٔ صد و هفتاد و نهم «ف۲٦۹» قرء الصادق (ع) :

مابَخِلوا بِهِ مِنَ الزَّكوة

آیهٔ صد و هشتاد وچهارم « ف ۲٦۹» قرء الصادق (ع) :

رُسُلٌ مِنْ قَبْلی بِالْبَيِّناتِ وَالزُّبُرِ وَ بِالَّذی قُلْتُمْ .

آیهٔ صد و هشتاد و پنجم «ف ۲٦۹» قرء الباقر و الصادق (ع) :

كُلُّ نَفْسٍ ذائِقَةُ الْمَوْتِ وَ مَنْشُورَةٌ .

آیهٔ صد و دوم «ص۹۷ وف ۲٦٦» قرء امیرالمؤمنین و الصادق و الكاظم (ع) :

وَلا تَموتُنَّ اِلاّ وَ اَنْتُمْ مُسْلِمُونَ لِرَسُولِ اللّهِ ثُمَّ الْاِمامِ مِنْ بَعْدِهِ .

آیهٔ صدو سیم «ص۹۸ و ف ۲٦۸» قرء الصادق (ع) :

فَاَنْقَذَكُمْ مِنْها بِمُحَمَّدٍ

آیهٔ صد وچهارم «ص ۹۸ وف ۲٦۷ » قرء الصادق (ع) :

وَلْتَكُنْ مِنْكُمْ اَئِمَّةٌ .

آیهٔ صد و نهم «ص۹۹و ف ۲٦۷ » قرءالباقر و الصادق و امیرالمؤمنین (ع)

اَنْتُمْ خَيْرَ اَئِمَّةٍ اُخْرِجَتْ لِلنّاسِ .

آیهٔ صد و بیست و سیم «ص ۱۰۱ و ف ۲٦۸ » قـرء الباقر و الصادق (ع) :

وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللّهُ بِبَدْرٍ وَ اَنْتُمْ ضُعَفاءُ .

آيهٔ صد و بیست و هشتم «ص ١٠١ و ف ٢٦٩» قره الباقر و الصادق (ع):

لَيْسَ لَكَ مِنَ الْاَمْرِ شَئٌ اَنْ تبتَ (يَتوبَ خ د) عَلَيْهِمْ اَوْ نُعَذِّبَهُمْ فَاِنَّهُمْ ظالِمونَ لِآلِ مُحَمَّدٍ.

آيهٔ صد و سی و هفتم «ص١٠٣» قره الصادق (ع):

كَيْفَ كانَ عاقِبَةُ الَّذينَ مِنْ قَبْلِكُمْ.

آيهٔ صد و چهل و ششم «ص١٠٤» قره الصادق (ع):

قُتِلَ مَعَهُ رِبِّيّونَ.

آيهٔ دويست «ف ٢٧٠» قره الباقر (ع):

وَصابِروا وَرابِطوا وَابْدوا ما لَبَدْنا فَاتَّقُوا اللّٰهَ ما لَبَدْنا رَبَّكُمْ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحونَ

سورة النساء

آيهٔ دهم «ص١١٤» قره امير المؤمنين (ع):

مِنْ بَعْدِ دَيْنٍ اَوْ وَصِيَّةٍ يُوصِى بِها.

آيهٔ يازدهم «ص ١١٤» قره امير المؤمنين (ع):

مِنْ بَعْدِ دَيْنٍ اَوْ وَصِيَّةٍ يُوصِينَ بِها (الى قوله تعالى) مِنْ بَعْدِ دَيْنٍ اَوْ وَصِيَّةٍ تُوصونَ بِها.

آيهٔ دوازدهم «ص ١١٤» قره امير المؤمنين (ع):

مِنْ بَعْدِ دَيْنٍ اَوْ وَصِيَّةٍ يُوصى بِها.

آيهٔ بيست وچهارم «ص ١١٧ و ف ٢٧٠» قره امير المؤمنين والباقر والصادق:

فَمَا اسْتَمْتَعْتُمْ بِهِ مِنْهُنَّ اِلىٰ اَجَلٍ مُسَمّىً.

آیهٔ سی و یکم « دعاء ابوحمزه ثمالی(۱) » قرءالسجاد (ع) :

وَاسئلوا اللّهَ مِن فَضْلِه اِنّ اللّهَ کانَ بِکُمْ رحیماً .

آیهٔ چهل و چهارم « ف۲۷۲ » قرءالباقر والصادق (ع) :

آمِنُوا بِما نَزَّلنا فی علیٍّ مُصَدّقاً لِما مَعَکُمْ .

آیهٔ پنجاه و چهارم «ف۲۷۳» قرءالصادق (ع) :

فَقَدْ آتَیْنا آلَ اِبْراهیمَ وَ آلَ عِمْرانَ وَ آلَ مُحَمَّدٍ اَلْکتابَ وَ اَلْحِکْمَةَ وَ آتَیْناهُمْ مُلْکاً عَظیماً .

آیه پنجاه و هشتم « ص ۱۲۴ و ف ۲۷۴ » قرءالباقر والصادق (ع) :

فَاِنْ خِفتُمْ تَنازُعاً فی اَمرٍ فَرُدّوهُ اِلَی اللّهِ وَاِلَی الرّسولِ وَاِلی اُولِی الاَمرِ مِنکُمْ مِنْ آلِ مُحَمَّدٍ .

آیهٔ شصت وسیم «ف۲۷۵» قرءالکاظم : (ع)

فَاَعْرِضْ عَنْهُمْ فَقَدْ سَبَقَتْ عَلَیهِمْ کَلِمَةُ الشّقاءِ وَ سَبَقَ لَهُمُ الْعذابُ وَقُلْ لَهُمْ .

آیهٔ چهل و دوم «ف۲۷۵» قرء الصادق (ع) :

یَوَدُّ الّذینَ کَفَرُوا وَ عَصَوُا الرَّسُولَ وَ ظَلَموا آلَ مُحَمَّدٍ حَقَّهُمْ .

آیهٔ شصت و پنجم «ص ۱۲۵ وف ۲۷۵ » قرء الصادق (ع) :

اِذْظَلَمُوا اَنْفُسَهُمْ جاؤکَ یاعَلیُّ .

آیهٔ شصت و ششم « ف۲۷۵» قرءالصادق (ع) :

لا یَجِدُونَ فی اَنْفُسِهِمْ حَرَجاً مِمّا قَضَیْتَ فی اَمْرِ الْوِلایَةِ وَ یُسَلِّمُوا لِلّهِ

---

(۱) دعای‌سحرهای ماه رمضان است که‌معروف است بدعای ابوحمزه ثمالی واولش این‌است : الهی لا تعذبنی بعقوبتك الخ :

الطّاعةَ تسلیماً .

آیهٔ شصت و هفتم « ف۲۷٦ » قرء الصادق (ع) :

اَنِ اقتلوا اَنفسکم وَ سلّموا للامامِ تسلیماً وَ اَخرجوا مِن دِیارِکم رضاً لهُ مافعلوه .

آیهٔ شصت و هشتم «ص ۱۲۵ و ف ۲۷٦» قرء الباقر والصادق (ع) :

وَ لواَنَّ اَهلَ الخِلافِ فعلوا ما یوعظونَ بِهِ فی علیٍّ لکانَ خیراً لهم .

آیه هفتاد وهشتم «ف۲۷٦» قرءالصادق (ع) :

وَما اَصابکَ مِن سیئةٍ فَاَنا قضیتُها .

آیهٔ نود و سیم «ص ۱۲۹ و ف۲۷۸» قرءالصادق (ع) :

وَلا تقولوا لِمَن اَلقی اِلیکم السّلمَ .

آیهٔ صد و سی و ششم «ف ۲۷٦» قرء الرضا (ع) :

وَ اِن تلوا او تعرضوا عمّا امرتم بِهِ .

آیهٔ صد و سی و هفتم «ف ۲۷۸» قرء الصادق (ع) :

ثُمَّ ازدادوا کفراً لَن تُقبَلَ توبتهم .

آیهٔ صد و چهل و دوم «ص ۱۳۷ »قرءالرضا (ع) :

لَن یجعلَ اللّهُ لِکافرٍ علی مؤمنٍ حجّةً .

آیهٔ صد و شصت و چهارم «ص ۱۳۹ وف ۲۷۷» قرء الباقر والصادق (ع) :

اِنّی اَوحَیتُ اِلَیکَ کما اَوحَیتُ اِلی نوحٍ .

آيهٔ صد وشصت و ششم «ص ١٣٩ و ف ٢٧٧» قره الباقر و الصادق (ع) :

بِما اُنْزِلَ اِلَيْكَ فى عَلِيٍّ اَنْزَلَهُ بِعِلْمِهِ .

آيهٔ صد و شصت و هشتم «ص ١٣٩ و ف ٢٧٧» قره الباقر الصادق (ع) :

اِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَظَلَمُوا آلَ مُحَمَّدٍ حَقَّهُمْ .

آيهٔ صد و هفتادم «ص ١٣٩ وف ٢٧٨» قره الباقر (ع) :

قَدْجائَكُمُ الرَّسُولُ بِالحَقِّ مِنْ رَبِّكُمْ فِي وِلايَةِ عَلِيٍّ فَآمِنُوا خَيْراً لَكُمْ وَاِنْ تَكْفُرُوا بِوِلايَةِ عَلِيٍّ .

آيهٔ صد و هفتاد و سيم «ف ٢٧٩» قره الصادق (ع) :

قَدْجاءَكُمْ بُرْهانٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَ اَنْزَلْنا اِلَيْكُمْ فِي عَلِيٍّ نُوراً مُبِيناً (بالتشديد)

سورهٔ مائدة

آيه اول « ص ١٤٠ وف ٢٧٩ » قره الجواد (ع) :

اَوْفُوا بِالْعُقُودِ الَّتِى عُقِدَتْ عَلَيْكُمْ لِاَمِيرِالْمُؤْمِنِينَ :

آيهٔ چهارم « ص ١٥٣ و ١٥٤ » قره الباقر (ع) :

اَلْيَوْمَ اَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ بِاِمامَةِ عَلِيٍّ وَ اَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِى بِوِلايَتِهِ .

آيهٔ هفتم « ف ٢٧٩ ص١٤٣ » قره الصادق (ع) :

فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَاَيْدِيَكُمْ مِنَ الْمَرافِقِ .

«ف٢٨٠» قره الباقر (ع)

فَامْسَحُوا بِرُؤُسِكُمْ وَاَرْجُلِكُمْ (بكسر لام ارجلكم)

آيۀ شصت وَ هشتم « ص ۱۵٤ و ف ۲۸۱ » قرء الباقر (ع) و الصادق (ع) والرضا (ع) و جمع من الصحابة :

يَاايُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغ ماانْزِلَ اِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ فِي عَلِيٍّ اِنَّ عَلِيّاًمولَى الْمُؤْمنين.

آيۀ نودم« ص ۱٦۱ وف ۲۸۲ »قرء الصادق (ع) :

مِن اَوْسَطِ ماتُطعِمُونَ اَهَالِيكُمْ

آيۀ نود و ششم « ص ١٦٤ وف ۲۸۲ » قرء الباقر (ع) و الصادق (ع) :

يَحْكُمْ بِهِ ذُوعَدْلٍ مِنْكُمْ .

آيۀ صد و سيم « ص ١٦٥ و ف ۲۸۲ » قرء الباقر(ع) و الصادق :

لا تَسْئَلُوا عَنْ اَشياء لَمْ تُبدَلَكُم اِنْ تُبدَلَكُم تَسُؤكُمْ .

آيۀصدو هفتم « ص ١٦٤ » قرءالباقر (ع) :

حِينَ الْوَصِيَّةِ اثْنانِ ذُوعَدْلٍ مِنكُمْ

آيۀ صد وسيزدهم « ص ١٦٦ »قرء الباقر (ع)

وَ اِذْاَلْهَمتَ اِلَى الْحَوَارِيِّينَ اَنْ آمنُوا .

آيۀ صدو چهاردهم « ص ١٦٦ و ف ۲۸۳ » قرء الصادق (ع)

ياعيسى بن مريم هَلْ تَستطيع رَبَّكَ اَنْ تُنَزِّلَ عَلَيْنا (بالتّاء و نصب رَبَّكَ لا بالياء)

سوره انعام

آيۀ هجدهم « ص١٧٠ » قرء الصادق (ع):

لاُنْذِرَكُمْ به وَ مَنْ بَلَغَ اَنْ يَكُونَ اِماماًمِنْ آل مُحَمَّدٍ .

آيۀ سى وسيم « ص ١٧١ و ف ۲۸۳ » قرء امير المؤمنين (ع) و الصادق (ع) :

فَاِنَّهُمْ لا یَکْذِبُونَکَ . باتخفیف ذال نه باتشدید.

آیهٔ بیست‌وسیم « ف ۲۸۳ » قرء الصادق (ع) :

وَ اللّهِ رَبِّنـا ماکُنّا مُشْرِکینَ بِوِلایَةِ عَلِیٍّ .

آیهٔ چهل وچهارم « ص ۱۷۳ » قرء الباقر (ع) :

فَلَمّا نَسُوا ما ذُکِّرُوا بِهِ مِنْ وِلایَةِ عَلِیٍّ فَتَحْنا عَلَیْهِمْ .

آیهٔ پنجاه ونهم « ف ۲۸۴ » قرء الصادق (ع) و الکاظم (ع) :

وَلارَطْبٍ وَلایابِسٍ اِلّا فی اِمامٍ مُبینٍ .

آیه صدو یازدهم « ف ۲۸۴ » قرءالصادق (ع)

وَ تَمَّتْ کَلِمَةُ رَبِّکَ الْحُسْنی صِدْقاً وَعَدْلاً

آیهٔ صد و چهل ویکم « ص ۱۸٤ » قرءالرضا (ع) :

وَآتُوا حَقَّهُ یَوْمَ حِصادِهِ (بکسر الحاء) .

آیهٔ صدوپنجاه و چهارم « ص ۱۸٦ » قرء الباقر (ع) :

هذا صِراطی مُسْتَقیماً فَاتَّبِعُوا عَلِیّاً (الی قوله تعالی) فَتَفَرَّقَ بِکُمْ عَنْ سَبیلِ عَلِیٍّ

آیهٔ صد و پنجاه و هشتم «ص ۱۸۷ و ف ۲۸٤» قرءالباقروالصادق (ع) :

لَمْ تَکُنْ آمَنَتْ مِنْ قَبْلُ اَوْ اَکْتَسَبَتْ فی ایمانِها خَیْراً .

آیهٔ صد و شصتم «ص ۱۸۷ و ف ۲۸۵» قرءامیرالمؤمنین و الصادق (ع) :

اِنَّ الَّذینَ فارَقُوا دینَهُمْ وَ کانُوا شِیَعاً .

سورهٔ اعراف

آیهٔ سی و دوم «ف ۲۸۷»قرء امیرالمؤمنین (ع) :

اَخْرَجَ لِعِبادِهِ وَالطَّیِّباتِ مِنَ الرِّزْقِ الحَلالِ قُلْ هِیَ .

آیهٔ چهل و هفتم «ص۱۹٤ و ف ۲۸۵» قرء الصادق (ع)

وَ اذا قُلِّبَت اَبصارُهُمْ تِلقاءَ اَصحابِ النّارِ قالوُا رَبَّنا عائِذاً بِكَ اَن تَجعَلنا مَعَ القَوْمِ الظّالِمينَ .

آیهٔ صد و بیست و ششم «ص ۲۰۱» قرء امیر المؤمنین (ع) .

وَ يَذَرَكَ وَالِاهَتَكَ . (۱)

آیهٔ صد و هفتاد و یکم « ف ۲۸٦ » قرء الباقر و الصادق (ع) :

وَ اَشهَدَهُم عَلى اَنْفُسِهِمْ اَلَستُ بِرَبِّكُمْ وَ اَنَّ مُحَمَّداً عَبْدى وَرَسُولى وَاَنَّ علِيّاً اَميرُ المُؤمِنينَ؟ قالوُا بَلى .

آیهٔ صد و هفتاد و پنجم «ص ۲۰۹ » قرء الرضا (ع) :

اَلَّذى آتَيناه آياتِنا فاَذاً اِنسَلَخَ مِنْها .

آیهٔ صد وهفتاد و نهم «ص۲۰۹ »قرءالصادق (ع) :

وَذَروُا الّذينَ يلحِدوُنَ فى اَسمائِهِ جَهْلاً بِغَيْرِ عِلمٍ .

آیهٔ صد و هشتادم «ص۲۰۹» قرء الباقر (ع) :

وَ مِمَّنْ خَلَقْنا اَئِمَّةٌ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ .

سورهٔ انفال

آیهٔ اول «ص۲۱۲ وف ۲۸۸» قرء امیرالمؤمنین والسجاد والباقروالصادق(ع) :

يَسئَلُونَكَ الاَنفالَ .

آیهٔ بیست و پنجم «ص ۲۱۸ و ف ۲۸۹» قرء امیرالمؤمنین و الباقر (ع) :

(۱)ای عبادتك- مصحح .

وَ اتَّقُوا فِتنَةً لَتُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا .

آیهٔ بیست و هفتم « ف۲۸۹ » قرءالباقر (ع) :

وَ تَخُونُوا اَمَانَاتِكُمْ فِي آلِ مُحَمَّدٍ وَ اَنتُم تَعلَمُونَ .

آیهٔ هفتاد و یکم «ص ۲۲٤ » قرءالصادق (ع) :

وَ اِنْ يُرِيدُوا خِيانَتَكَ فِي عَلِيٍّ فَقَدْ خانُوا اللّهَ مِنْ قَبْلُ فِيكَ .

سورهٔ برائه

آیهٔ هجدهم «ص ۲۲۸» قرءالباقر (ع) :

اَجَعَلْتُمْ سِقَاةَ الحاجِّ وَ عَمْرَةَ الْمَسْجِدِالحَرامِ .

آیهٔ سی ودوم «ص ۲۰۳» قرءالکاظم (ع) :

اِلّا اَنْ يُتِمَّ نُورَهُ وَلَوْ كَرِهَ الْكافِرُونَ بِوِلايَةِ عَلِيٍّ .

آیهٔ سی و سیم «ص ۲۳۰»قرء الباقر (ع) :

لِيُظْهِرَهُ اللّهُ فِي الرَّجْعَةِ عَلَى الدِّينَ .

آیهٔ سی وششم «ص ۲۳۱» قرءالباقر (ع) :

(۱) اِنَّمَا النَّسِيُّ زِيادَةٌ فِي الْكُفْرِ .

آیهٔ سی و نهم « ص۲۳۲ » قرءالباقر (ع) :

اِذْ يَقُولُ لِصاحِبِهِ اُسْكُنْ فَاِنَّ اللّهَ مَعَنا .

آیهٔ چهلم «ص ۲۳۲ و ف ۲۹۰» قرءالباقر و الصادق والرضا (ع) .

فَاَنْزَلَ اللّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَاَيَّدَهُ بِرُوحِ الْقُدْسِ مِنْهُ :

آیهٔ هفتاد وسیم «ص ۲۳۵ و ف ۲۹۱» قرء الصادق (ع)

(۱) یعنی همزه مقلوب بیاء میشود با تشدید یاءچون رمی-مصحح .

یا ایها الرسول جاهد الکفار بالمنافقین .

آیهٔ صد و سیم « ص ۲۳۹ و ف ۲۹۱ » قرء الصادق (ع) :

فسیری الله عملکم و رسوله و المامونون .

آیهٔ صد و پنجم « ف۲۹۱ » قرءالصادق (ع) :

وآخرون یرجون لامر الله اما ان یعذبهم و اما ان یتوب علیهم.

آیهٔ صد وهشتم «ص ۲٤۱ و ف۲۹۱ » قرالصادق (ع) :

الی ان تقطع قلوبهم

آیهٔ صد و یازدهم «ص ۲٤۱ و ف ۲۹۱ » قرءالباقر و الصادق (ع) :

التائبین العابدین (الی قوله تعالی) الحافظین .

آیهٔ صد و یازدهم «ص ۲٤۲ وف ۱۹۰ » قرء الصادق (ع) .

لقد تاب الله بالنبی علی المهاجرین والانصار .

آیهٔ صد و هفدهم «ص ۲٤۲ و ف ۲۹۲ » قرء السجاد والصادق (ع) :

و علی الثلثة الذین خالفوا .

آیهٔ صد و هجدهم «ص ۲٤۳ و ف ۲۹۲» قرالصادق .

اتقوا الله و کونوا من الصادقین .

آیهٔ صد و بیست و هفتم «ص ۲٤٤ و ف ۲۹۲» قرءالصادق (ع) :

لقد جائنا رسول من انفسنا عزیز علیه ما عنتنا حریص علینا بالمؤمنین

رؤف رحیم .

سورهٔ یونس

آیهٔ شانزدهم « ف ۲۹۳ » قرء الصادق (ع)

لوشاء الله ماتلوته علیکم ولاانذرتکم به.

آیهٔ پنجاه وسیم « ص ۲۴۷ » قرءالصادق (ع).

ویستنبؤنك احق ماتقول فی علی؟قل ای وربی.

آیهٔ هفتاد و دوم« ص ۲۴۹» قرءالصادق (ع):

ثم ادعوا علی ولاتنظرون.

آیهٔ نودوچهارم « ص ۲۵۱ » قرءالصادق (ع):

فان کنت فی شك مما انزلنا الیك من فضل علی فسئل الذین.

سورهٔ هود

آیهٔ پنجم « ص ۲۵۴و ف ۲۹۳ » قرءالسجاد (ع) والباقر (ع) والصادق (ع):

الا انهم یثنونی صدورهم.(۲)

آیهٔ یازدهم « ف ۲۹۳» قرءالسجاد (ع) والباقر (ع):

الاالذین صبروا علی ما صنعتم به من بعد نبیهم وعملوا الصالحات.

آیهٔ شانزدهم « ص ۲۵۶ و ف ۲۹۳ » قرء امیرالمؤمنین (ع) و الباقر (ع) و الصادق (ع):

افمن کان علی بینة من ربه ویتلوه شاهد منه وصیه اماماً و رحمة و من قبله کتاب موسی.

---

(۲) یثنونی علی یفعوعل من الثنی و هو بناء مبالغة کاحلولی من الحلاوة و اصلها من الثنی وهو ماهش و ضعف من الکلام - مصحح.

آیهٔ نوزدهم «۲۵٦» قرء الصادق(ع) :

فَلاتَکُنْ فی مِرْیَةٍ مِنْ وِلایَةِ عَلیٍ اِنَّهُ الْحَقُّ .

آیهٔ بیستم «ص ۲۵٦» قرء الصادق (ع) :

اَلالَعْنَةُ اللّهِ عَلیَ الظّالِمینَ آلَ مُحَمَّدٍ حَقَّهُمْ .

آیهٔ چهل و دوم «ص ۲۵۸ و ف ۲۹٤» قرء امیرالمؤمنین (ع) و الباقر (ع) و الصادق (ع) :

وَ نادی نُوحٌ اِبْنَ امْرَاَتِهِ (۱)(علی لغة طی) .

آیهٔ هشتاد ویکم «ص ۲٦۳ و ف۲۹٤» قرء امیرالمؤمنین (ع) و الصادق :

فَاَسْرِ بِاَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنْ اللَّیْلِ مُظْلَماً .

آیهٔ صدم «ص ۲٦۵ وف ۲۹۵» قرء الصادق (ع) :

فَمِنْهاقائِماً وَحَصیداً.

آیهٔ صدوهفتم «ف ۲۹٤» قرء الباقر (ع) و الصادق (ع) :

وَاَمَّا الَّذینَ سُعِدُوا فَفِی الْجَنَّةِ خالِدینَ فیها مادامَتِ السَّمواتُ وَالْاَرْضُ عَطاءً غَیرَ مَجْدُودٍ .

بدون استثناء (۱) و بادال بدون نقطه .

سورهٔ یوسف

آیهٔ بیست و دوم «ص ۲٦۹ و ف ۲۹۵» قرء امیرالمؤمنین (ع) والصادق (ع)

وَقالَتْ هِیئْتُ (۲) لَكَ .

(۱) و نادی نوح ابنها ای ابن امراته مصحح ، (۱) آیه در قرآن چنین است خالدین فیها مادامت السموات والارض الاماشاء ربك عطاءغیرمجذوذ ولی دروصف اهل بهشت استثناء نیست و بدون الاما شاء ربك میباشد و مقصود ازاستثنا همین الاماشاء میباشد ، (۲) یعنی خود را برای تو آماده کرده‌ام ـ مصحح

آیهٔ بیست و نهم «ف٢٩٥» قرء الباقر (ع) والصادق (ع):

قَدْشَعَفَها حُبّاً (١)(باعین)

آیهٔ سی‌ام « ص ٢٧٠ » قرء الصادق (ع):

وَاْعْتَدَتْ لَهُنَّ مُتْكاً. (٢) (بدون تشدید)

آیهٔ سی و ششم « ف ٢٩٥ » قرء الصادق (ع):

اِنّی اَرانی اَحمِلُ فَوْقَ رَاْسی جَفْنَةً فیها خُبزٌ .

آیهٔ چهل و سیم « ص ٢٧٢ و ف ٢٩٥ » قرء الصادق (ع):

وَسَبْعَ سَنابِلَ خُضْرٍ وَاُخَرَ یابِساتٍ .

آیهٔ چهل و هشتم « ص ٢٧٢ و ف ٢٩٥ » قرء الصادق (ع):

یاکُلْنَ ماقَرَّبْتُهُمْ لَهُنَّ :

آیهٔ چهل و نهم « ص ٢٧٢ و ف ٢٩٥ » قرء الصادق (ع) و امیرالمؤمنین (ع)

یُغاثُ النّاسُ وَ فیهِ یُعَصَّرُونَ (٣) (بافتح صاد و تشدیده)

آیهٔ نود ونهم « ص ٢٧٩ » قرء الصادق (ع):

وَ رَفَعَ اَبَوَیْهِ عَلَی الْعَرْشِ وَ خَرّوالَهِ ساجِدینَ :

آیهٔ صد و نهم « ص ٢٨٠ و ف ٢٩٦ » قرء الباقر (ع) و الصادق (ع):

وَظَنّوا اَنَّهُمْ قَدْ کُذِبُوا (بدون تشدید ذال)

سورهٔ رعد

آیهٔ چهارم « ف ٢٩٦ » قرء رسول الله (ع) وامیرالمؤمنین (ع) والصادق (ع):

وَفِي الْاَرْضِ قِطَعٌ مُتَجاوِراتٌ یُسْقی بِماءٍ واحِدٍ وَجَنّاتٍ مِنْ اَعْنابٍ .

---

(١) من شعف البعیرای احرق قلبها مصحح(٢) متکأای اترجة یعنی ترنج داد بدست هریك از زنان
(٣) ای یعطرون .

آیهٔ هشتم « ف۲۹۶ » قرء الائمه :

انما انت منذرٌ للعبادِ و علیٌّ لکلِّ قومٍ هادٍ :

آیه نهم « ف ۲۹۶ » قرء الباقر (ع) :

سواءٌ علی اللّهِ من اسرّ القول او جهر بهِ :

آیهٔ دهم « ص ۲۸۲ و ف ۲۹۷ » قرء امیرالمؤمنین (ع) والباقر (ع) والصادق ع

له معقّبات مِنْ خلفهِ و رقیبٌ مِن بینِ یدیهِ یحفظونه بامرِ اللّهِ .

آیهٔ سی ام «ص ۲۸۵ وف۲۹۷» قرءامیرالمؤمنین والسجاد والباقروالصادق(ع) :

افلمْ یتبیّنِ الّذین آمنوا .

سورهٔ ابراهیم

آیهٔ سی وسیم «ص ۲۸۹ وف ۲۹۷ » قرءالباقر و الصادق (ع) :

و آتیکم مِنْ کلٍّ ماسئلتموه (باتنوین کلٍ) .

آیهٔ سی و هفتم «ص ۲۸۹ وف ۲۹۸» قرء الباقر والصادق(ع) :

افئدةَ من النّاس تهوی الیْهِمْ (بافتح واو) .

آیهٔ سی وهشتم «ف ۲۹۸ » قرء الصادق (ع):

وما یخفی علی اللّهِ شأن شیئٍ فِی الارْضِ ولافِی السّماءِ .

آیهٔ چهلم «ص ۲۹۰ و ف ۲۹۸» قرء الباقر والصادق (ع) :

ربِّ اغفرلی و لِولدیَّ اسمعیل و اسحق .

آیهٔ چهل و چهارم « ف۲۹۸ » قرء الصادق (ع) :

و قدْ تبیّن لکم کیف فعلنابِهِمْ و ضربنا لکمُ الامْثال ولکِنْ لا تعقلون .

سورۀ حجر

آیۀ دوم « ف۲۹۸ » قرء الصادق (ع) :

رُبَّما يَوَدُّ الّذِينَ كَفَرُوا لَوْكانُوا مُسَلِّمِينَ (بافتح سين و تشديد لام) .

آیۀ سی وهشتم « ص۲۹۵و ف ۲۹۹ » قرء رسول الله والسجاد والباقر و الصادق والکاظم (ع) والحسن البصری

هٰذا صِراطُ عَلِيٍّ مُسْتَقِيمٌ (باضم طاء و کسر لام و جر یاء) .

سورۀ نحل

آیۀ بیست و دوم «ص ۲۹۸ » قرءالباقر :

وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ عَنْ وِلايَةِ عَلِيٍّ (الى قوله تعالى) اِنَّهُ لايُحِبُّ الْمُسْتَكْبِرِينَ عَنْ وِلايَةِ عَلِيٍّ .

آیۀ بیست و سیم «ص ۲۹۹ و ف ۳۰۰ » قرء الباقر و الصادق (ع) :

وَ اِذا قِيلَ لَهُمْ ماذا اَنْزَلَ رَبُّكُمْ فِي عَلِيٍّ قالُوا .

آیۀ بیست و پنجم «ص۲۹۹ و ف ۳۰۰» قرءالباقر و الصادق (ع) :

فَاَتَى اللّهُ بَيْتَهُمْ مِنَ الْقَواعِدِ.

آیۀ چهل و یکم «ص ۳۰۰ » قرء امیرالمؤمنین (ع) :

لَنُثَوِّئَنَّهُمْ (۱) فِي الدُّنْيا حَسَنَةً (باثاء) .

آیۀ هشتاد و نهم بحار قرء امیرالمؤمنین و الصادق (ع) :

فِيهِ تِبْيانُ كُلِّ شَيْءٍ .

آیۀ نودم :

يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَ الاحْسانِ وَ ايتاء ذِي الْقُرْبى حقه .

(۱) لنثوئنهم ای لننزلنهم فی الدنیا منزلة حسنة ـ مصحح .

«ص ۳۰۴ و ف ۳۰۱» هکذا قرء امیرالمؤمنین و الصادق (ع) :

آیهٔ نود و دوم «ص۳۰۴ وف ۳۰۱» قرء امیرالمؤمنین والصادق (ع) :

اَنْ تَكُونَ اَئمةَ هِىَ ازكى مِنْ ائمتِكُمْ .

آیه نود و سیم «ص۳۰۴» قرء الصادق (ع) :

انَّما يبلوكُمُ اللّهُ بِعلّيٍ .

سورهٔ بنی اسرائیل

آیهٔ چهارم «ف ۳۰۲» قرءالباقر و الصادق (ع) :

فَبعثْنا علَيهِمْ عِباداً لَنا اولِى بَاسٍ شديدٍ .

آیهٔ ششم «ص ۳۱۱» قرءالرضا

وَاِنْ اساتُم فَلَها ربٌّ يغفِرُ .

آیهٔ هفتم «ف ۳۰۲» قرء الصادق (ع) :

فَاذا جاءَ وَعْدُ الاخِرَةِ لَنسوءَ وجوهَكُم (با نون) .

آیهٔ نهم «ص۳۱۱» قرء الباقر (ع) :

اِنَّ هذا القرآنَ يهْدى اِلَى الوِلايَةِ الّتى هِىَ اقْوَمُ .

آیهٔ شانزدهم «ص۳۱۲ و ف ۳۰۳» قرء الباقر (ع) :

اِذا اَرَدْنا اَنْ نُهلِكَ قَرْيَةً اَمَّرْنا مُتْرَفيها (با تشدید میم)

آیهٔ شصتم «ص ۳۱۷ وف ۳۰۳» قرء الباقر و الصادق (ع) :

اَرَيْناكَ اِلّا فِتنَةً لَهُمْ لِيَعْمَهُوا فيها .

آیهٔ هفتاد وسیم «ف ۳۰۳ قرء» الباقر و الصادق (ع) :

عَنِ الَّذى اَوْحَيْنا اِلَيْكَ فى عَلِيٍّ لِتَفترِىَ علينا غَيْرَهُ .

آیهٔ هفتاد و پنجم «ف ۳۰٤» قرء رسول‌الله.

ثُمَّ لاتَجِدُلَكَ عَلَيْنا نَصيراً ثُمَّ لاتَجِدُ بَعْدَكَ مِثْلَ عَلِيٍّ وَلِيّاً.

آیهٔ هشتاد و دوم «ص ۳۲۰ وف ۳۰٤» قرء الباقر و الصادق والکاظم(ع):

وَلا يَزِيدُ الظّالِمِينَ لِآلِ مُحَمَّدٍ حَقَّهُمْ اِلاّخَساراً

آیهٔ هشتاد و پنجم «ص ۳۲۰» قرءالباقر (ع):

وَ ما اُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ اِلاّ قَليلاً مِنْكُمْ:

آیهٔ هشتاد و نهم «ص ۳۲۱ و ف ۳۰٤» قرءالباقر والصادق (ع):

فَاَبى اَكْثَرُ النّاسِ بِوِلايَةِ عَلِيٍّ اِلاّ كُفُوراً.

آیهٔ صد و هفتم «ص ۳۲٤ وف ۳۰٤» قرء امیرالمؤمنین (ع):

وَ قَرْاناً فَرَّقْناهُ (با تشدید).

سورهٔ کهف

آیهٔ اول «ص ۳۲٤ و ف ۳۰٥» قرء الصادق (ع):

اَنْزَلَ عَلى عَبْدِهِ الْكِتابَ قَيِّماً وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ عِوَجاً

آیهٔ بیست و نهم «ص ۳۲۸ و ف ۳۰٥» قرء الباقر و الصادق و الکاظم (ع):

وَ قُلِ الْحَقَّ مِنْ رَبِّكُمْ فِي وِلايَةِ عَلِيٍّ فَمَنْ شاءَ (الی قوله تعالی) **اَعْتَدْنا لِلظّالِمِينَ آلَ مُحَمَّدٍ حَقَّهُمْ ناراً.**

آیهٔ ششم «ف ۳۰٥» قرءالصادق (ع).

باخِعٌ نَفْسَكَ عَلى آثارِهِمْ اَسَفاً اِنْ لَمْ يُؤْمِنُوا.

آیهٔ هفتاد ونهم «ص ۳۳۱وف ۳۰٥» قرء امیرالمؤمنین و الباقر والصادق (ع):

يَأْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ صَالِحَةٍ غَصْباً .

آيهٔ هفتاد و هفتم «ص ۲۳۱ و ف ۳۰۵» قرء امير المؤمنين والصادق (ع) .

جِداراً يُرِيدُ أَنْ يَنْقَاصَ فَاقَامَهُ .

آيهٔ هشتادم «ص ۲۳۲ وف ۳۰٦» قرء الباقر و الصادق و اميرالمؤمنين (ع) :

وَأَمَّا الْغُلامُ (۱) فَكَانَ ابَواهُ مُؤْمِنِين وَ طُبِعَ كافِراً .

آيهٔ هشتاد و دوم «ف ۳۰٦» قرء اميرالمؤمنين (ع) و الباقر (ع) :

وَما فَعَلْتُهُ يامُوسى عَنْ أَمْرِى .

آيهٔ هشتاد و هفتم «ف ۳۰٦ قرء اميرالمؤمنين (ع) :

وَ أَمَّا مَنْ ظَلَمَ نَفْسَهُ وَ لَمْ يُؤْمِنْ بِرَبِّهِ فَسَوْفَ نُعَذِّبُهُ بِعَذابِ الدُّنيا ثُمَّ يُرَدُّ
إِلى رَبِّهِ فَيُعَذِّبُهُ فِي مَرْجِعِهِ عَذاباً نُكْراً .

آيهٔ نودم «ف ۳۰٦» قرء اميرالمؤمنين (ع) :

ثُمَّ اتَّبَعَ ذُوالْقَرْنَيْنِ الشَّمْسَ سَبَباً .

آيهٔ صد و دوم «ص ۲۳٤ وف ۳۰٦» قرء اميرالمؤمنين (ع) :

أَفَحَسْبٌ (۲) الَّذِينَ كَفَرُوا (با تنوين باء) :

سورهٔ مريم

آيهٔ اول «ص ۲۳٦» قرء الباقر (ع) .

ذِكْرُ رَحْمَةِ رَبِّكَ ذَكَرِيّا فَرَحِمَهُ .

آيهٔ چهارم «ص ۲۳٦ و ف ۳۰۷» قرءالسجاد والباقر (ع) :

(۱) فى المجمع عن الصادق كان يقرء واما الغلام فكان كافراً و ابواه مؤمنين «فى الصافى صفحة ۳۳۰ (۲) آيا پس كافى است در نجات دادن - مصحح .

وَانّي خَفَّتِ (۱) المَوالي مِن وَرائي (با تشديد فاء) .

آيهٔ هفتم «ص۳۳٦ وف۳۰٦» قرءرسول اللّٰهو اميرالمؤمنين والباقروالصادق(ع):

يَرِثُني وارِثٌ مِنْ آلِ يَعْقُوبَ .

آيهٔ هفدهم «ف ۳۰۷» قرء الصادق (ع) .

اِنّي اَعوذُ بِالرَّحْمنِ مِنكَ اِنْ كُنْتَ شَقِيّاً .

آيهٔ بيست و ششم «ف ۳۰۷» قرء الباقر والصادق (ع) :

اِنّي نَذَرْتُ للرّحمن صَوْماً وَصُمْتاً .

آيهٔ هشتاد و ششم «ف ۳۰۷» قرء رسول اللّٰه (ص) .

يَوْمَ يُحْشَرُ المُتَّقُونَ اِلَى الرَّحْمنِ وَفْداً وَيُساقُ المُجْرِمُونَ اِلَى جَهَنَّمَ وِرْداً .

سورهٔ طه

آيهٔ پانزدهم «ص ۳٤٤ وف ۳۰۷» قرء الباقر و الصادق (ع) :

اِنَّ السّاعَةَ آتِيَةٌ اَكادُ اُخْفِيها مِنْ نَفْسي .

آيهٔ صد و دوازدهم «ف۳۰۸» قرء الصادق و الكاظم (ع) .

وَقَدْ خابَ مَنْ حَمَلَ ظُلْماً لِآلِ مُحَمَّدٍ .

آيهٔ هشتاد و دوم «ص۳٤۷» قرءالباقر (ع) :

وَ عَمِلَ صالِحاً ثُمَّ اهْتَدى اِلى وِلايَةِ اَهْلِ الْبَيْتِ .

آيهٔ نود وششم «ص۳٤۸ و ف ۳۰۸» قرء اميرالمؤمنين والباقر (ع) :

لَنَحْرِقَنَّهُ (۲) بافتح نون و سكون حاء و تخفيف راء :

(۱) اى قلوا و عجزوا عن اقامة الدين من بعدى ـ مصحح

(۲) اى لنبردنه بالمبرد يعنى او را سوهان مى كنم و مى سايم .

آیهٔ صد و سیزدهم «ص۳٤۹ وف ۳۰۸» قرء الباقر و الصادق (ع):

وَلَقَدْ عَهِدْنا اِلی آدَمَ مِنْ قَبْلُ کَلِماتٍ فی مُحَمَّدٍ وَعَلِیٍّ وَالْحَسَنِ وَالْحُسَیْنِ وَالْاَئِمَّةِ مِنْ ذُرِّیَّتِهِمْ فَنَسِیَ .

سورهٔ انبیاء

آیهٔ پنجم «ف۳۰۸» قرءالصادق (ع) :

وَ اَسَرُّوا النَّجْوَی الَّذینَ ظَلَمُوا آلَ مُحَمَّدٍ حَقَّهُمْ .

آیهٔ بیست و هفتم « ص ۳۵۲» قرء الرضا (ع) :

وَلا یَشْفَعُونَ اِلّا لِمَنِ ارْتَضَی اللّهُ دینَهُ .

آیهٔ چهل و هفتم «ص ۳۵٤ وف ۳۰۸ » قرءالصادق (ع) :

وَاِنْ کانَ مِثْقالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ آتَیْنا بِها (بامدالف)

آیه نود و نهم «ص ۳۵۸ و ف ۳۰۸ » قرء امیرالمؤمنین (ع) :

وَ ما تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّهِ حَطَبُ جَهَنَّمَ (با طاء) .

سورهٔ حج

آیهٔ بیست و هفتم «ص ۳٦۲ و ف ۳۰۸ » قرء الصادق (ع) :

یَاْتُوكَ رُجّالاًوَعَلی کُلِّ ضامِرٍیَاْتُونَ .(۱)

آیهٔ بیست و پنجم «ص۳٦٤ وف ۳۰۹ » قرء الباقر (ع) :

فَاذْکُرُوا اسْمَ اللّهِ عَلَیْهاصَوافِنَ. (۲)

---

(۱)بضم راء و تشدید جیم یعنی پیادکان مصحح (۲) ماخوذ است از صفن‌الفرس یعنی وقتیکه اسب یکپای خودرا از زمین بردارد وبرسرسه پای بایستد و در این جا مقصود اینست که در موقع نحر شتر یکپای اورا به بندید و آن را ایستاده نحر کنید مصحح -

آیهٔ چهلم «ص ۳۶۵ و ف ۳۰۹» قرء الصادق (ع) :

وَ بِيَعٌ وَ صُلُواتٌ وَ مَساجِدُ (باضم صاد ولام)

آیهٔ بیست و هشتم «ف ۳۰۹» قرء الصادق (ع) :

لِيَحْضُرُوا مَنافِعَ هُمْ فِي الدُّنيا وَالْاخِرَةِ.

آیهٔ هجدهم «ف۳۰۹» قرء الصادق (ع) :

هٰذانِ خَصْمانِ اخْتَصَمُوا فِي رَبِّهِمْ فَالَّذِينَ كَفَرُوا بِوِلايَةِ عَلِيٍّ قُطِّعَتْ لَهُمْ.

آیهٔ بیست و ششم «ص ۳۶۲ و ف ۳۰۹» قرء الصادق والکاظم (ع) :

وَ طَهِّرْ بَيْتِيَ لِلطّائِفِينَ وَ الْعاكِفِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ.

آیهٔ پنجاهم «ص ۳۶۶ و ف ۳۱۰» قرء السجاد والصادق و الباقر (ع) :

وَما اَرْسَلْنا مِنْ قَبْلِكَ مِن رَسُولٍ وَلانَبِيٍّ وَلامُحَدَّثٍ (بافتح دال و باتشدید آن)

آیهٔ هفتاد و ششم «ص ۳۶۷» قرء الباقر (ع) :

لِيَكُونَ الرَّسُولُ شَهِيداً عَلَيْكُمْ يا آلَ مُحَمَّدٍ وَتَكُونُوا اَنْتُمْ يا مَعْشَرَ الْاَئِمَّهِ شُهَداءَ عَلَى النّاسِ.

سورهٔ مؤمنین

آیهٔ شانزدهم «ف ۳۱۳» قرء الصادق (ع) :

ثُمَّ اَنْشَأْناهُ خَلْقاً آخَرَ فَتَبارَكَ اللّٰهُ رَبُّ الْعالَمِينَ.

آیهٔ شصت و نهم «ص ۳۷۰ وف ۳۱۳» قرء رسول‌الله (ص) والصادق (ع) :

وَالَّذِينَ يَأْتُونَ ما اَتَوا وَ قُلُوبُهُمْ وَجِلَةٌ (با فتح الف اتوا).

آیهٔ هفتاد و دوم «ص ۳۷۱» قرء الباقر (ع) :

امْ تَسئلهم اجراً فاجر رَبّك خَيرٌ .

سورهٔ نور

آیهٔ دوم

الزّانِيَةُ وَالزّاني فاجلِدُوا كُلَّ واحدٍ منهُما مائَةَ جلْدَةٍ .

«ص ۳۷۳وف ۳۱٤» قرءالصادق(ع) بعدها:

اَلشَّيخُ والشَّيخَةُ اِذازَنيا فارجُموهُما البَتَّةَ نكالاًمِنَ اللّهِ واللّهُ عليمٌ حكيمٌ(۱)

آیهٔ بیستم «ص ۳۷٦ وف ۳۱٤ »قرء امیرالمؤمنین (ع) :

لا تَتَّبِعوا خُطآتِ الشَّيطانِ ومن يتّبع خطاتِ الشَّيطانِ..(۲)

آیهٔ بیست و دوم«ص ۳۷٦ » قرء رسول الله (ص) :

وَلتعفُوا وَلتصفَحوا الا تُحِبُّونَ (با تاء فوقانی در هرسه کلمه)

آیهٔ بیست و سیم «ف۳۱٤» قرء الصادق (ع) :

اِنَّ الَّذينَ يرمُونَ المُحصِنينَ الغافِلينَ لُعِنوا فِي الدُّنيا وَالاٰخِرَةِ .

آیهٔ سی ودوم «ف۳۱٤» قرء الصادق (ع) :

لايَجِدونَ نكاحاً بِالمتعَةِ حتى يُغنيهمُ اللّهُ .

آیه سی و سیم «ص ۳۷۸ و ف ۳۱٤ » قرء الصادق (ع) :

مِنْ بَعْدِ اِكْراهِهِنَّ لَهُنَّ غَفُورٌ رَحيمٌ .

آیهٔ چهل و چهارم «ص ۳۸۰ و ف ۳۱٤ » قرء الباقر و الصادق (ع):

فیالدلیل الثالث من فصل الخطاب ـ مصحح (۲) خطات باهمزه است ـ مصحح .

وَ مِنهُم مَن يَمشِي عَلى اَربَعٍ وَ مِنهُم مَن يَمشِي عَلى اَكثَرَ مِن ذلك

آيهٔ پنجاه و يكم «ص ۳۸۱» قرء اميرالمؤمنين (ع) :

اِنَّما كانَ قَولُ اَميرِالمُؤمِنينَ :

آيهٔ پنجاه و نهم «ص ۳۸۲ وف ۳۱٤» قرء الباقر و الصادق (ع) :

لَيسَ عَلَيهِنَّ جُناحٌ اَن يَضَعنَ مِن ثِيابِهِنَّ .

سورهٔ فرقان

آيهٔ نهم «ص ۳۸۳ وف ۳۱٤» قرءالباقر والصادق (ع) :

وَقالَ الظّالِمونَ آلَ مُحَمَّدٍ حَقَّهُم اِن تَتَّبِعونَ .

آيهٔ هجدهم «ص ۳۸۵ وف ۳۱۵» قرء الباقر و الصادق (ع) :

اَن نُتَّخَذَ مِن دُونِكَ (باضم نون و فتح خاء) .

آيهٔ نوزدهم « ص ۳۸۵» قرء اميرالمؤمنين (ع) :

وَ يُمَشَّونَ فِي الاَسواقِ (باضم ياء و فتح شين مشددة (۱) .

آيهٔ بيست و هفتم «ف۳۱۵» قرءالباقر (ع) :

يَقُولُ يالَيتَنِي اتَّخَذتُ مَعَ الرَّسُولِ عَلِيّاً وَلِيّاً .

آيهٔ بيست و هشتم «ف ۳۱۵» قرء الباقر والصادق (ع) :

يا وَيلَتى لَيتَني لَم اَتَّخِذ زُفَرَ خَليلاً (و زفر نام كسى معروف است).(۲)

آيهٔ سي و هفتم «ف۳۱۵» قرء اميرالمؤمنين :

فَدَمَّرهُم تَدميراً (بدون نون)

(۱)اى يمشيهم حوائجهم او الناس يعنى نيازمندى ها ويامردم آنها را دربازار مى برد مصحح
(۲) كه مقلوب آن رمع است فلا تغفل — مصحح .

آیۀ پنجاه و یکم «ف۳۱۵» قرءالباقر (ع) :

فَاَبیٰ اَکْثَرُ النّاسِ بِوِلایَةِ عَلِیٍّ اِلّا کُفُوراً .

آیۀ هفتاد و سیم «ص۳۹۰ و ف ۳۱۵» قرءالصادق والرضا (ع) :

وَاجْعَلْ لَنا مِنَ الْمُتَّقینَ اِماماً .

سورۀ شعراء

آیۀ صد و دوم «ف۳۱۶» قرءالصادق (ع) :

فَمالَنا فِی النّاسِ شافِعینَ وَلا صَدیقٌ حَمیمٌ

آیۀ دویست و سیزدهم «ص۳۹۶ و ف ۳۱۶» قرء رسول الله والباقر والصادق و الرضا (ع) :

وَاَنْذِرْ عَشیرَتَكَ الْاَقْرَبینَ وَ رَهْطَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصینَ .

آیۀ دویست و بیست و ششم «ص ۲۹۷ و ف ۳۱۷» قرء الصادق (ع) :

وَسَیَعْلَمُ الَّذینَ ظَلَمُوا آلَ مُحَمَّدٍ حَقَّهُمْ اَیَّ مُنْقَلَبٍ یَنْقَلِبُونَ .

سورۀ نمل

آیۀ سیزدهم «ص ۳۹۷ و ف ۳۱۷» قرء السجاد (ع) :

فَلَمّا جاءَتْهُمْ آیاتُنا مَبْصَرَةً (۱) (بافتح میم وصاد) .

آیۀ شانزدهم «ص ۳۹۸ و ف ۳۱۷» قرء الصادق (ع) :

وَ اُوتینا کُلَّ شَیْئٍ (بدون من)

آیۀ پنجاه و یکم «ف ۳۱۷» قرء الباقر (ع) :

اَلْحَمْدُ لِلّهِ الَّذی فَضَّلَنا بِالْاِیمانِ وَ بِمُحَمَّدٍ عَلیٰ کَثیرٍ مِنْ عِبادِهِ الْمُؤْمِنینَ

---

(۱) ای مکاناً یکثر فیه التبصره ــ مصحح .

آیهٔ هشتاد و دوم «ف ٣١٧» قرء الباقر (ع) :

اَخْرَجْنا لَهُمْ دابَّةً مِنَ الْاَرْضِ يَكْلِمُهُمْ (با یاء تحتانی بدون تشدید)

سورهٔ عنکبوت

آیهٔ چهارم «ف ٣١٨ و ص ٤١٢» قرء امیرالمؤمنین (ع) و الصادق (ع) :

فَلَيُعْلِمَنَّ اللّٰهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَ لَيُعْلِمَنَّ الْكاذِبِينَ . (١)

آیهٔ پانزدهم «ص ٤١٢ وف ٣١٨» قرء امیرالمؤمنین والصادق (ع) :

وَ لَيُعْلِمَنَّ اللّٰهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَ لَيُعْلِمَنَّ الْمُنافِقِينَ (با ضم یا و کسر لام در هر یکی از چهار لفظ دو آیه) .

آیهٔ پنجاه و نهم «ص ٤١٤» قرء امیرالمؤمنین (ع) :

اَلَّذِينَ آمَنُوا وَ عَمِلُوا الصّالِحاتِ لَنُثْوِئَنَّهُمْ (٢) (با ثاء) .

سورهٔ روم

آیهٔ بیست و پنجم «ف ٣١٨» قرء الباقر والصادق (ع) :

يَبْدَءُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ هَيِّنٌ عَلَيْهِ .

آیهٔ سی ام «ص ٤١٧ وف ٣١٨» قرء امیرالمؤمنین (ع) :

مِنَ الَّذِينَ فارَقُوا دِينَهُمْ .

آیهٔ چهل و هفتم «ف ٣١٨» قرء امیرالمؤمنین (ع) :

فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خَلَلِهِ .

آیهٔ پنجاه و پنجم «ص ٤١٨» قرء الصادق (ع) :

وَقالَ الَّذِينَ اُوتُوا الْعِلْمَ وَالْاِيمانَ فِي كِتابِ اللّٰهِ لَقَدْ لَبِثْتُمْ اِلى يَوْمِ الْبَعْثِ .

(١) بضم الياء و كسر اللام فيهما من الاعلام اى ليعرفنهم الناس ـ مصحح
(٢) اى لنقيمنهم ـ مصحح .

آیهٔ پنجاه و هشتم «ف ۳۱۸» قرء الصادق (ع):

اِنَّ وَعدَاللّهِ حَقٌّ وَلا یَستَفزِنَّكَ الَّذینَ لایُوقِنُونَ.

سورهٔ لقمان

آیهٔ بیست و پنجم «ص۴۲۲ وف ۳۱۸» قرءالصادق (ع):

مِنْ شَجَرَةٍ اَقْلامٌ وَالْبَحرُ مِدادُهُ وَمِنْ بَعْدِهِ سَبعَةُ اَبْحُرٍ.

سورهٔ سجده

آیهٔ دهم «ص۴۲۳ وف ۳۱۸» قرء امیرالمؤمنین (ع):

وَ قالوُا ائِذا صَلِلْنا (۱) فِي الْاَرْضِ (باصاد مهمله و کسر لام).

آیهٔ هفدهم «ف۳۱۸» قرء رسول اللّه (ص):

فَلا تَعلَمُ نَفسٌ ما اُخْفِي لَهُمْ مِن قُرّاتِ اَعیُنٍ.

سوره احزاب

آیهٔ پنجم «ص ۴۲۵ و ف ۳۱۸» قرء الصادق و الباقر (ع):

وَ اَزْواجُهُ اُمَّهاتُهُمْ و هُوَ ابٌ لَهُمْ.

آیهٔ بیست و ششم «ص ۴۳۱ و ف ۳۱۹» قرءالصادق (ع):

وَ كَفَى اللّهُ الْمُؤمِنینَ الْقِتالَ بِعَلِيِّ بْنِ اَبیطالِبٍ.

آیهٔ سی و هشتم «ص۴۳۴ قرءامیرالمؤمنین (ع).

فَلَمّا قَضَى زَیدٌ مِنْها وَ طَراً زَوَّجْتُكَها.

آیهٔ پنجاه و چهارم «ص ۴۳۶ وف ۳۱۹» قرء الائمة.

یا اَیُّهَاالَّذینَ آمَنُوا لاتُؤذُوا رَسُولَ اللّهِ فِي عَلِيٍّ وَ الْاَئِمَّةِ كَالَّذینَ آذَوْا

(۱) صللنا من صل اللحم اذا نتن یعنی وقتی که ما گندیده و مضمحل شدیم.

مُوسٰی فَبَرَّاهُ اللّهُ مِمّا قالُوا .

آیهٔ هفتاد و دوم «ص۴۳۸ وف۳۱۹» قرء الصادق (ع) :

وَمَنْ یُطِعِ اللّهَ وَرَسُولَهُ فِی وِلایَةِ عَلِیٍّ وَالْاَئِمَّةِ مِنْ بَعْدِهِ فَقَدْ فازَ فَوْزاً عَظِیماً

سورهٔ سبا

آیهٔ چهار دهم «ص ۴۴۰ وف ۳۲۰» قرء السجاد والباقر والصادق (ع) :

فَلَمّا خَرَّ تَبَیَّنَتِ الْاِنْسُ اَنَّ الْجِنَّ لَوْ کانُوا یَعْلَمُونَ :

آیهٔ هفدهم « ف ۳۲۰ » قرء الباقر (ع) :

ذٰلِکَ جَزَیْناهُمْ بِماکَفَرُوا نِعْمَةَ اللّهِ وَهَلْ نُجازِی اِلَّا الْکَفُورَ .

سورهٔ فاطر

آیهٔ چهلم « ص ۴۴۸ » قرء امیر المؤمنین :

فَهُمْ عَلیٰ بَیِّناتٍ مِنْهُ

سورهٔ یس

آیهٔ دوازدهم « ف ۳۲۰ » قرء الباقر و الصادق (ع) :

سَنَکْتُبُ ما قَدَّمُوا وَآثارَهُمْ .

آیهٔ سی‌ام « ص ۴۵۰ و ف ۳۲۰ » قرء السجاد (ع) :

یاحَسْرَةَ الْعِبادِ ما یَاْتِیهِمْ .

آیهٔ سی وپنجم « ف ۳۲۱ » قرء الصادق (ع) :

مِمّا تُنْبِتُ الْاَرْضُ وَمِنْ اَنْفُسِهِمْ وَمِمّا یَاْکُلُونَ .

آیهٔ سی وهفتم « ف ۳۲۱ » قرء السجاد و الباقر و الصادق (ع) :

وَالشَّمسُ تَجرِي لامُستَقَرَّ لَها ذٰلِكَ تَقدِيرُ .

آیهٔ چهل وچهارم « ف ۳۲۱ » قرءالصادق (ع) :

اِتَّقُوا مابَيْنَ اَيدِيكُمْ وَ ماخَلفَكُمْ مِنْ وِلايَةِ الطَّواغِيتِ فَلا تَتَبِعُوهُم لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ .

آیهٔ چهل و نهم « ف ۳۲۱ »قرء الصادق (ع) :

وَيَقُولُونَ مَتى هٰذا الوَعدُ يا مُحَمَّدُ اِن كُنتُمْ .

آیهٔ پنجاه و دوم « ص ٤٥١ و ف ۳۲۱ » قرء امیرالمؤمنین (ع) :

يا وَيْلَنا مِنْ بَعْثِنا (باكسر ميم)

آیهٔ شصت و چهارم « ف ۳۲۱» قرءالصادق :

اِصلَوها اليَومَ بِماكُنتُم تَكفُرونَ فِي الحَيوةِ الدُّنيا .

سورهٔ صافات

آیهٔ دوازدهم « ص ٤٥٣ و ف ۳۲۱ » قرء امیرالمؤمنین (ع) :

بَلْ عَجِبتُ وَ يَسْخَرُونَ (باضم تاء) :

آیهٔ بیست و چهارم « ص ٤٥٣ » قرء الصادق (ع) :

اُحشُرُوا الَّذِينَ ظَلَمُوا آلَ مُحَمَّدٍ حَقَّهُم وَاَزواجَهُمْ .

آیهٔ بیست و ششم « ص ٤٥٤ » قرء الصادق (ع) :

وَقِفُوهُمْ اِنَّهُمْ مَسؤُلُونَ عَنْ وِلايَةِ اَمِيرِ المُؤمِنِينَ .

آیهٔ صدوچهارم « ص ٤٥٥ و ف ۳۲۱ » قرء امیرالمؤمنین والصادق (ع) :

فَلَمّا سَلَّما وَتَلَّهُ (بدون الف و باتشدید لام سلما)

آیهٔ هشتادم « ف ۳۲۱ » قرء الصادق (ع) :

وَلَقَدْ نادَینا نُوحاً فَلَنِعْمَ الْمُجیبُونَ .

آیهٔ صد و بیست و هشتم « ص ٤٥٧ و ف ۳۲۲ » قرء امیرالمؤمنین ورسول‌الله والسجاد و الباقر و الصادق (ع) و جمع من الصحابة :

سَلامٌ عَلی آلِ یس .

آیهٔ صد و چهل و هفتم « ص ٤٥٧ و ف ۳۲۳ » قرء الصادق :

وَاَرْسَلْناهُ اِلی مِائَةِ اَلْفٍ وَ یَزیدُونَ .

آیهٔ صد و هفتاد ویکم « ص ٤٥٨ » قرء الباقر (ع) :

فَکَفَرُوا بِهِ حینَ جائَهُم مُحَمَّدٌ فَسَوْفَ یَعْلَمُونَ .

سورهٔ ص

آیهٔ چهلم « ف ۳۲۳ » قرء الباقر و الصادق (ع) :

هذا عَطاؤُنا فَامسِكْ اَوْاَعْطِ بِغَیرِ حِسابٍ .

آیهٔ شصت و هشتم « ف ۳۲٤ » قرءالصادق :

قُلْ هُوَ نَبَاءٌ عَظیمٌ فی صُدُورِ الَّذینَ اُوتُوا الْعِلْمَ اَنْتُمْ عَنْهُ مُعْرِضُونَ

سورهٔ زمر

آیهٔ بیست و هشتم « ف ۳۲٤ » قرء امیرالمؤمنین و الباقر (ع) :

رَجُلاً فیهِ شُرَكاءُ مُتَشاكِسُونَ وَرَجُلاً سالِماً لِرَجُلٍ .

آيهٔ پنجاه و چهارم « ف ٣٢٤ » قرء الصادق (ع) :

اِنَّ اللّهَ يَغفِرُ لَكُمْ جَمِيعاً الذُّنُوبَ .

سورهٔ مؤمن

آيهٔ دهم « ف ٣٢٥ » قرء الصادق (ع) :

ذٰلِكُمْ بِاَنَّهُ اِذادُعِيَ اللّهُ وَحْدَهُ واَهْلُ الْوِلايَةِ كَفَرْتُمْ .

آيهٔ ششم « ف ٣٢٥ » قرء رسول‌الله (ع) :

يُؤمِنُونَ بِهِ وَ يَسْتَغْفِرُونَ لِمَنْ فِي الْاَرْضِ مِنَ الْمُؤمِنِينَ .

سورهٔ سجده

آيهٔ سيم « ف ٣٢٥ » قرء الباقر و الصادق (ع) :

فَاَعْرَضَ اَكْثَرُهُمْ عَنْ وِلايَةِ عَلِيٍّ فَهُمْ لايَسْمَعُونَ .

آيهٔ هفتم « ص ٤٥٧ » قرء الصادق (ع)

وَ وَيْلٌ لِلْمُشْرِكِينَ الَّذِينَ اَشْرَكُوا بِالْاِمامِ الْاَوَّلِ وَهُمْ بِالْاَئِمَّةِ الْاٰخِرِينَ كافِرُونَ .

آيهٔ هفدهم « ص ٤٥٧ » قرء الصادق (ع)

فَاسْتَحَبُّوا الْعَمىٰ عَلَى الْهُدىٰ وَهُمْ يَعْرِفُونَ .

آيهٔ بيست و ششم « ف ٣٢٦ » قرء الصادق (ع) :

اَلَّذِينَ كَفَرُوا بِتَرْكِهِمْ وِلايَةَ عَلِيِّ بْنِ ابِيطالِبٍ عَذاباً شَدِيداً .

آيهٔ سى‌ام « ص ٤٧٦ » قرء الصادق (ع) :

قالُوا رَبُّنَا اللّهُ ثُمَّ اسْتَقامُوا عَلىٰ وِلايَةِ اَمِيرِالْمُؤمِنِينَ تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمْ .

آیهٔ سی‌وسیم « ف ۳۲۶ » قرء الباقر (ع) :

و من احسن قولاً ممن دعا الی الله و هوصبی وعمل صالحاً .

آیهٔ سی و پنجم « ص ۴۷۷ » قرء الصادق (ع) :

وما یلقیها الاکل ذی حظ عظیم .

آیهٔ پنجاه و سیم « ص ۴۷۸ » قرء الصادق (ع) :

حتی یتبین لهم ان خروج القائم هوالحق .

سورهٔ شوری

آیهٔ چهارم « ص ۴۷۸ و ف ۳۲۶ » قرء الصادق (ع) :

ویستغفرون لمن فی الارض من المؤمنین :

آیهٔ نهم « ف ۳۲۶ » قرء الصادق (ع) :

والظالمون لال محمد حقهم مالهم من ولی و لانصیر .

آیهٔ دوازدهم «ص ۴۷۹» قرءالرضا (ع) :

شرع لکم یاآل محمد من الدین ماوصی به نوحاً ان اقیموا یا آل محمد الدین ولاتفرقوا فیه .

آیهٔ سیز دهم «ص۴۷۹ وف ۳۲۶» قرء السجاد و الصادق والرضا (ع) .

کبر علی المشرکین ماتدعوهم الیه یامحمد من ولایة علی بن ابیطالب .

آیهٔ بیست و یکم «ف۳۲۶ » قرء الصادق (ع) :

تری الظالمین لال محمد حقهم مشفقین .

آیهٔ چهل و چهارم «ص۴۸۲ و ف۳۲۷» قرء الباقر (ع) .

وَ تَرَى الظّالمينَ آلَ مُحَمَّدٍ حَقَّهُمْ لَمّا رَاَوُا الْعَذابَ .

آیهٔ چهل و پنجم «ص٤٨٢ و ف ٣٢٧» قرء الباقر (ع) :

يَقُولُونَ هَلْ اِلى مَـرَدٍّ مِنْ سَبيلٍ فَتَوالِي عَلِيّاً وَ تَرىٰ هُمْ مُعْرِضُونَ عَلَيْها

خاشِعينَ مِنَ الذُّلِّ لِعَلِيٍّ يَنْظُرُونَ اِلى عَلِيٍّ مِنْ طَرْفٍ خَفِيٍّ :

آیهٔ چهل و ششم «ص ٤٨٢ وف ٣٢٧ » قرء الباقر (ع) :

اَلا اِنَّ الظّالِمينَ آلَ مُحَمَّدٍ حَقَّهُمْ فِي عَذابٍ مُقيمٍ .

سوره زخرف

آیهٔ سی و سیم «ف ٣٢٧» قرء الصادق (ع) :

وَلَوْلا اَنْ يَكُونَ النّاسُ اُمَّةً واحِدَةً كُفّاراً لَجَعَلْنا .

آیهٔ سی و هفتم «ص٤٨٥ وف ٣٢٧ » قرء الباقر (ع) :

حَتّى اِذا جاۤءَانا يَقُولُ اَحَدُهُما لِصاحِبِهِ حينَ يَراهُ يالَيْتَ .

آیهٔ سی و هشتم «ص٤٨٥ وف ٣٢٧ » قرء الباقر (ع) :

وَلَنْ يَنْفَعَكُمُ الْيَوْمَ اِذْ ظَلَمْتُمْ آلَ مُحَمَّدٍ حَقَّهُمْ اَنَّكُمْ فِي الْعَذابِ .

آیهٔ چهلم «ص٤٨٥ و ف ٣٢٧» قرء الصادق (ع) :

فَاِنّا مِنْهُمْ مُنْتَقِمُونَ بِعَلِيِّ بْنِ اَبيطالِبٍ .

آیه چهل وسیم «ص ٤٨٥» قرءالباقر (ع) :

فَاسْتَمْسِكْ بِالَّذي اُوحِيَ اِلَيْكَ اِنَّكَ عَلى وِلايَةِ عَلِيٍّ وَعَلِيٌّ هُوَ الصِّراطُ الْمُسْتَقيمُ .

آیهٔ پنجاه و ششم «ص٤٨٦ وف ٣٢٨ » قرءالصادق (ع) :

اِذا قَوْمُكَ مِنْهُ يَصِجُّونَ .

آيهٔ پنجاه و هشتم «ص ٣٨٦ و ف ٣٢٨ » قرءالصادق (ع) :

اِنْ عَلِيٌّ اِلاّ عَبْدٌ اَنْعَمْنا عَلَيْهِ .

آيهٔ پنجاه ونهم «ف٣٢٨» قرءالصادق (ع) :-

وَلَوْ نَشاءُ لَجَعَلْنا مِنْ بَنِي هاشِمٍ مَلائِكَةً فِي الْاَرْضِ يَخْلُفُونَ .

آيهٔ شصت و هفتم «ف ٣٢٨» قرء الصادق (ع) :

بِصِحافٍ مِنْ ذَهَبٍ وَاَكْوابٍ فَمِنْها ما تَشْتَهِيهِ الْاَنْفُسُ .

آيهٔ هفتاد و هفتم «ص ٤٨٧ وف ٣٢٨» قرء اميرالمؤمنين (ع) :

وَ نادَوْا يا مالِ .

سورهٔ دخان

آيهٔ بيست و ششم «ف٣٢٨» قرءالصادق (ع) :

كَمْ تَرَكُوا مِنْ جَنّاتٍ وَ نَعِيمٍ وَ زُرُوعٍ وَ مَقامٍ كَرِيمٍ .

آيهٔ پنجاهم «ف٣٢٨» قرء الصادق (ع) :

ذُقْ اِنَّكَ اَنْتَ الضَّعِيفُ اللَّئِيمُ :

سورهٔ جاثيه

آيهٔ بيست و چهارم «ص ٤٩٠ » قرء الصادق (ع) :

هٰذا كِتابُنا يَنْطِقُ عَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ (باتشديد ياء على) .

سورهٔ احقاف

آيهٔ پنجم «ص ٤٩١ و ف٣٢٩ » قرء اميرالمؤمنين (ع) :

بِكِتابٍ مِنْ قَبْلِ هٰذا اَوْ اَثَرَةٍ مِنْ عِلْمٍ .

آيهٔ نهم «ف٣٢٩» قرءالباقر والصادق (ع) :

اِن اَتَّبِعُ اِلّا مايُوحى اِلَىَّ فى عَلِيٍّ وما اَنَا .

آيهٔ سيزدهم «ص ٤٩٢» قرءالصادق (ع) .

قالُوا رَبُّنا اللّهُ ثُمَّ اسْتَقامُوا عَلى وِلايَةِ اَميرِالْمُؤمِنينَ فَلاخَوْفٌ .

آيهٔ چهاردهم«ص ٤٩٢وف ٣٢٩» قرء اميرالمومنين (ع) :

وَ وَصَّينا الاْنْسانَ بِوالِدَيْهِ حَسَناً(با فتح حاء وسين) .

سورهٔ محمد

آيهٔ دوم «ص ٤٩٤ وف ٣٢٩ »قرءالصادق (ع) :

وَآمَنُوا بِما نُزِّلَ عَلى مُحَمَّدٍ فِى عَلِيٍّ وَهُوَالْحَقُّ .

آيه هشتم «ص ٤٩٤ وف ٣٣٠» قرءالباقروالصادق (ع) :

بِاَنَّهُمْ كَرِهُوا ما اَنْزَلَ اللّهُ فِى حَقِّ عَلِيٍّ فَاَحْبَطَ اَعْمالَهُمْ .

آيه چهاردهم «ص ٤٩٤ و ف ٣٣٠ » قرء اميرالمؤمنين (ع) .

اَمْثالُ الْجَنَّةِ الَّتِى وُعِدَ الْمُتَّقُونَ .

آيهٔ شانزدهم «ف٣٣٠» قرءالصادق (ع) :

طَبَعَ اللّهُ عَلى قُلُوبِهِمْ وَسَمْعِهِمْ وَاَبْصارِهِمْ فَاتَّبَعُوا اَهْوائَهُمْ.

آيهٔ بيست و سيم (ف ٣٣٠ » قرء رسول اللّه والباقر والصادق (ع) :

فَهَلْ عَسَيْتُمْ اِنْ تَوَلَّيْتُمْ وَ تَسَلَّطْتُمْ وَ مَلَكْتُمْ اَنْ تُفْسِدُوا.

آيهٔ بيست وچهارم «ف٣٣٠» قرء الصادق والكاظم (ع) :

اَفَلا يَتَدَبَّرُونَ الْقُرآنَ فَيَقْضُوا ما عَلَيْهِمْ مِنَ الْحَقِّ اَمْ عَلى .

(١) امثالهم بصيغة الجمع

آیهٔ بیست و پنجم «ف ۳۳۰» قرء امیرالمؤمنین (ع) :

الشَّیْطانُ سَوَّلَ لَهُمْ وَاُمْلِيَ لَهُمْ (باضم الف املی) .

آیهٔ بیست و ششم « ص۴۹٦ و ف ۳۳۰ »قرء الصادق (ع) :

قالُوا لِلَّذِینَ کَرِهُوا ما اَنْزَلَ اللهُ فِی عَلِیٍّ سَنُطِیعُکُمْ .

آیهٔ سی ام « ص۴۹٦ و ف ۳۳۰»قرءالباقر (ع) :

وَ لیبلونّکُمْ حتی یعلم الْمُجاهِدِینَ مِنْکُمْ وَالصّابِرِینَ و یبلوَ اَخْبارَکُم

(با یاء دو نقطه در هرسه لفظ آیه).

سورهٔ حجرات

آیهٔ پنجم «ص ۵۰۲ و ف ۳۳۱» قرء الباقر (ع) :

بِنَبَاءٍ فَتَثَبَّتُوا (باثاء سه نقطه و باوتا)

آیهٔ چهارم «ف ۳۳۱ »قرء الصادق (ع) :

اِنَّ اْلَّذِینَ یُنادُونَکَ مِنْ وَراءِ اْلحُجُراتِ بَنُوتَمیمٍ اَکْثَرُهُمْ لا یَعْقِلُونَ .

سورهٔ ق

آیهٔ هیجدهم «ص ۵۰۵ و ف ۳۳۱» قرء الصادق (ع) :

وَ جائَتْ سَکْرَةُ اْلحَقِّ بِاْلمَوتِ .

آیهٔ بیست و چهارم « ص ۵۰۵ وف ۳۳۱ » قرء السجاد علیه‌السلام و الاعمش و الحسن بن‌صالح :

یا مُحَمَّدُ یاعَلِیُّ اَلْقِیا فی جَهَنَّمَ کُلَّ کَفّارٍ عَنِیدٍ .

سورهٔ ذاریات

آیهٔ پنجم «ف ۳۳۱» قرء الباقر (ع) :

اِنَّما تُوعَدُونَ لَصادِقٌ فی عَلِیٍّ .

آیهٔ پنجاه وهفتم «ص۵۰۸» قرءالصادق (ع) :

لِلَّذِين ظَلَمُوا آلَ مُحَمَّدٍ حَقَّهُمْ ذَنُوباً .

سورهٔ طور

آیهٔ چهل و پنجم «ص۵۰۹ وف ۳۳۲» قرءالباقر (ع) :

وَاِنَّ لِلَّذِين ظَلَمُوا آلَ مُحَمَّدٍ حَقَّهُمْ عَذاباً دُونَ ذٰلِكَ .

سورهٔ نجم

آیهٔ هشتم «ص۵۱۰ وف ۳۳۲ »قرء الباقر (ع) :

ثُمَّ دَنٰی فَتَدانا فَكانَ قابَ قَوْسَيْنِ فِي الْقُرْبِ اَوْاَدْنیٰ

آیهٔ پنجاه و نهم «ف ۳۳۲» قرء الصادق (ع) :

لَيْسَ لَها مِنْ دُونِ اللهِ كاشِفَةٌ وَالَّذِينَ كَفَرُوا سَيِّئاتِهِمُ الْغاشِيَةُ .

سورهٔ رحمن

آیهٔ چهلم «ف ۳۳۲ » قرءالرضا (ع) :

فَيَوْمَئِذٍ لا يُسْئَلُ عَنْ ذَنْبِهِ مِنْكُمْ اِنْسٌ وَلاجانٌّ .

آیهٔ چهل و سیم «ف ۳۳۲ » قرء الصادق (ع) :

هٰذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي كُنْتُما بِهـا تُكَذِّبانِ فَاصْلِيا فِيها لاتَمُوتانِ وَلا تُحْيِيانِ :

آیهٔ پنجم «ف ۳۳۳ » قرءالصادق (ع) :

وَالسَّماءَ رَفَعَها وَخَفَضَ الْميزانَ الاَّ تَطْغَوا فِي الْميزانِ وَاَقِيمُوا اللِّسانَ بِالْقِسْطِ

آیهٔ هفتاد و ششم «ص ۵۱۸ وف ۳۳۳» قرء رسول الله (ع) :

عَلٰى رَفارِفَ خُضْرٍ وَعَباقِرِيَّ حِسانٍ :

سورهٔ واقعه

آیهٔ بیست و نهم «ص۵۱۹ وف۳۳۳» قرءامیرالمؤمنین والمجتبی والصادق (ع) :

وَ طَلْعٍ مَنْضُودٍ .

آیهٔ هشتاد و نهم «ص ۵۲۱ وف ۳۳۴ » قرء رسول الله وامیرالمؤمنین والصادق(ع) :

وَ تَجعلون شكرَكُمْ اَنَّكُمْ تُكَذِّبُونَ .

آیهٔ نود و دوم «ص ۵۲۱ و ف ۳۳۴» قرء رسول الله والباقر والصادق (ع) :

فَرُوحٌ وَرَيحانٌ (باضم راء)

سورهٔ حدید

آیهٔ بیست و دوم «ف۳۳۴» قرء الباقر (ع) :

ما اَصابَ مِنْ مُصيبَةٍ فِيالْاَرْضِ وَلا فِيالسَّماءِ وَلافِي اَنفُسِكُمْ .

سورهٔ حشر

آیهٔ هفتم «ف ۳۳۴» قرء امیرالمؤمنین (ع) :

وَمانَهيكُمْ عنه فَانتَهُوا وَاتَّقُوااللّهَ فِيظُلْمِ آلِمُحَمَّدٍاِنَّاللّهَشَديدُالْعِقابِلِمَنْظَلَمَهُمْ.

سورهٔ صف

آیهٔ ششم « ص ۵۳۲ و ف ۳۳۴ » قرء الکاظم (ع) :

وَاللّهُ مُتِمُّ نُورِهِ وَلَوْكَرِهَ الْكافِرُونَ بِوِلايَةِ عَلِيٍّ .

آیهٔهفتم « ف ۳۳۴ » قرء امیرالمؤمنین (ع) :

هُوَالَّذى اَرْسَلَ عَبْدَهُ بِالْهُدى وَدينِالْحَقِّ .

« ص ۵۳۲ » قرء الباقر (غ) : ذیل همان آیه ایضاً

لِيُظْهِرَهُ اللّهُ فِيالرَّجْعَةِ عَلَى الدّينِ كُلِّه .

سورهٔ جمعه

آیهٔ نهم « ص ۵۳۳ و ف ۳۳۵» قره امیرالمؤمنین والباقرو الصادق (ع) :

مِن یَوْمِ الْجُمْعَةِ فَامْضُوا اِلیٰ ذِکْرِاللّٰهِ .

آیهٔ دهم « ف ۳۳۵ » قرءالباقر (ع) :

فَانْتَشِرُوا فِي الْاَرْضِ وَابْتَغُوا فَضْلَ اللّٰه .

آیهٔ یازدهم « ف ۳۳۵) قرء الباقر والصادق (ع):

وَ اِذا رَأَواتِجارَةً اَولَهْواً انْصَرَفُوا اِلَیْها .

« ص ۵۳۳ و ف ۳۳۵ » قرءالباقر و الصادق (ع) (ذیل آیه سابق)

خَیْرٌ مِنَ اللَّهْوِ وَمِنَ التِّجارَةِ لِلَّذِینَ اتَّقَوْا

سورهٔ منافقین

آیهٔ اول « ص ۵۳٤ و ف ۳۳۵» قرء الکاظم (ع) :

یامُحَمَّدُ اِذا جاءَكَ الْمُنافِقُونَ بِوِلایَةِ وَصِیِّكَ قالُوا نَشْهَدُ (الی قوله) اِنَّ الْمُنافِقِینَ بِوِلایَةِ عَلِیٍّ لَکاذِبُونَ (الی قوله تعالی) ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ آمَنُوا بِرِسالَتِكَ وَکَفَرُوا بِوِلایَةِوَصِیِّكَ (الی قوله تعالی)وَاِذا قِیلَ ارْجِعُوا اِلیٰ وِلایَةِ عَلِیٍّ یَسْتَغْفِرْ لَکُم (الی قوله تعالی) وَرَاَیْتَهُمْ یَصُدُّونَ عَنْ وِلایَةِ عَلِیٍّ وَ هُمْ مُسْتَکْبِرُونَ عَلَیْه .

آیهٔ ششم « ف ۳۳۵ » قرء الصادق (ع)

سَواءٌ عَلَیْهِمْ اَسْتَغْفَرْتَ لَهُمْ سَبْعِینَ مَرَّةً اَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ .

سورهٔ تغابن

آیهٔ چهاردهم « ف ۳۳۶ » قرء الصادق (ع) :

اِنَّ اَزْوَاجَكُمْ وَاوْلَادَكُمْ عَدُوٌّ لَكُمْ (بدون لفظ من) .

آيۀ يازدهم « ف ٣٣٦» قرء الصادق(ع) :

اِنَّما اَوْلادُكُمْ و اَمْوالُكُمْ فِتْنَةٌ (بتقديم اولاد براموال) .

سورۀ طلاق

آيۀ اول « ص ٥٣٦ و ف ٣٣٦ » قرء السجاد و الصادق (ع) :

فَطَلِّقُوهُنَّ فِي قَبْلِ عِدَّتِهِنَّ .

سورۀ تحريم

آيۀ سيم « ص ٥٣٨ و ف ٣٣٦» قرء اميرالمؤمنين (ع) :

عَرَفَ بَعْضَهُ (باتخفيف راء) .

آيۀ چهارم « ف ٥٣٦ » قرء الباقر والصادق (ع) :

اِنْ تَتُوبااِلَى اللّهِ بِماهَمَمْتُما مِنَ السِّحْرِ فَقَدْ زاغَتْ قُلُوبُكُما .

آيۀ پنجم « ص ٥٣٨ و ف ٣٣٦ » قرء الكاظم (ع) :

وَاِنْ تَظاهَرُواعَلَيْهِ فَاِنَّ اللّهَ هُوَمَوْلاهُ وَجِبْرِيلُ وَ صالِحُ الْمُؤمِنِينَ عَلِيّاً .

آيۀ نهم « ص ٥٣٩ و ف ٣٣٧ » قرء الصادق (ع) :

جاهِدِ الْكُفّارَ بِالْمُنافِقِينَ .

آيۀ يازدهم « ف ٣٣٧ » قرء الصادق (ع) :

اَلّتِي اَحْصَنَتْ فَرْجَها فَنَفَخْنا فِي جَيْبِهاَ مِنْ رُوحِنا :

سورۀ ملك

آيۀ بيست و هشتم « ف ٣٣٧ » قرء الصادق (ع) :

قُلْ اَرَاَيْتُم اِنْاَهْلَكَكُمُاللّهُ وَمَنْ مَعَكُمْ وَنَجّانِي وَمَنْمَعِيَ فَمَنْ يُجِيرُالْكافِرِينَ

آيهٔ بيست و نهم « ص ٥٤٠ و ف ٣٣٧ » قرء الباقر والصادق (ع) :

فَستعلمون يامعشر المُكَذِّبين حيث اَنبأتكم رِسالةَ رَبّي في وِلايةِ عَليٍّ وَالائمةِ مِن بَعدِهِ مَن هُوفي ضَلالٍ مُبينٍ :

سورهٔ ن

آيهٔ ششم « ف ٣٣٧ » قرء اميرالمؤمنين و الصادق (ع) :

فَستبصِرُ ويبصِرُونَ بِاَيِّكُم تفتنون .

سورهٔ حاقه

آيهٔ چهل وسيم « ص ٥٤٤ و ف ٣٣٨ » قرء الصادق والكاظم (ع) :

اِنَّ وِلايةَعَليٍّ تنزيلٌ مِن رَبِّ العالمين .

آيهٔ چهل وهشتم « ص ٥٤٥ و ف ٢٣٨ » قرء الصادق والكاظم (ع) :

اِنَّ وِلايةَعَليٍّ لَتَذكِرَةٌ لِلمتقِينَ (الى ان قالوا) وَاِنَّ عَلياً لحَسرَةٌ عَلَى الكافِرِينَ ☆وَاِنَّ وِلايته لحقُّ اليَقينِ ☆ فَسبِّح يامحمد بِاسمِ رَبِّكَ العَظيمِ .

سورهٔ معارج

آيهٔ اول « ص ٥٤٥ و ف ٣٣٨ » قرء الصادق (ع) :

بِعَذابٍ واقِعٍ لِلكافِرِينَ بِوِلايَةِ عَليٍّ لَيسَ لَهُ دافِعٍ .

سورهٔ نوح

آيهٔ بيست وهفتم « ف ٣٣٨ » قرء الصادق (ع) :

رَبِّ اغفِرلي وَلِوالِدَيَّ آدم وَحَوّا.

سورهٔ جن

آیهٔ هفدهم « ف ۳۳۹ » قرء الصادق (ع) :

لَاَسْقَیْناهُمْ ماءً غَدَقاً لایفتِنهم فیهِ .

آیهٔ هجدهم « ف ۳۳۹ » قرء الصادق (ع) :

وَاَنَّ الْمَساجِدَلِلّهِ فَلاتَدْعُوا اِلی غَیْرِهِمْ فَتَکُونُوا کَمَنْ دَعا مَعَ اللّهِ اَحَداً .

آیهٔ بیست و دوم « ص ٥٤٨ و ف ۳۳۹ » قرء الکاظم (ع) :

لَنْ یُجیرَنِی مَعَ اللّهِ اِنْ عَصَیتُهُ اَحَدٌ (الی قوله تعالی) اِلّابَلاغاً مِنَ اللّهِ وَرِسالاتِهِ فِی عَلِیٍّ (الی قوله تعالی) وَمَنْ یَعْصِ اللّهَ وَرَسُولَهُ فِی وِلایَةِ عَلِیٍّ .

سورهٔ مزمل

آیهٔ دهم «ص٥٤٨ و ف ۳۳۹» قرء الکاظم (ع) :

وَ ذَرْنِی یامُحَمَّدُ وَالْمُکَذِّبِینَ بِوَصِیِّكَ اُولِی النِّعْمَةِ .

سورهٔ مدثر

آیهٔ پنجم «ف۳۳۹» قرءالکاظم (ع) :

وَلا تَمْنُنْ تَسْتَکْثِرُهُ مِنَ الْخَیْرِ .

سورهٔ قیامت

آیهٔ پنجم «ف ۳۳۹» قرءالصادق (ع) :

یُرِیدُ الْاِنْسانُ لِیَفْجُرَ اِمامَهُ بِکَیْدِهِ (باکسر الف امامه)

سورهٔ دهر

آیهٔ بیست ودوم «ف ۳٤۰» قرءالصادق (ع) :

إِنَّ هٰذا كانَ لَكُم جَزاءُ ما صَنَعتُم .

آيهٔ بيست و سيم «ف ٣٣٩» قرءالكاظم (ع) :

نَحْنُ نَزَّلنا عَلَيْكَ الْقرآنَ بِوِلايَةِ عَلِيٍّ تَنْزِيلاً .

سورهٔ نباء

آيهٔ سى ام «ف٣٣٩» قرء اميرالمؤمنين (ع) :

وَكَذَبُوا بِآياتِنا كِذاباً (باتخفيف ذال كذاباً) .

آيهٔ چهل و يكم «ف٣٤٠» قرءالصادق (ع) :

يا لَيْتَنِى كُنتُ تُرابِياً .

سورهٔ اعمى

آيهٔ پنجم «ص ٥٥٧ وف ٣٤١ » قرء الباقر (ع) .

فَأَنْتَ لَهُ تُصَدّى (الى قوله تعالى) فَأَنتَ عَنهُ تُلَهّى (باضم تاء در هردوآيه) .

سورهٔ تكوير

آيهٔ هشتم «ص ٥٥٨ وف ٣٤١ »قرءالباقر والصادق (ع) :

إِذاالْمَوَدَّةُ سُئِلَتْ بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ (بافتح ميم و واو مودت) .

آيهٔ بيست و دوم «ف ٣٤٣» قرءالباقر والصادق (ع) :

وَ ماهُوَ عَلَى الْغَيْبِ بِظَنِينٍ (با ظاء) .

سورهٔ انفطار

آيهٔ نوزدهم «ف ٣٤٣» قرء الباقر والصادق (ع) :

وَالأَمْرُ يَوْمَئِذٍ وَذٰلِكَ الْيَومُ كُلُّهُ لِلّٰهِ .

سورهٔ مطففین

آیهٔ هجدهم «ف ۳۴۳» قرء الکاظم (ع).

ثُمَّ یُقَالُ هذا اَمیرُالمؤمِنینَ الَّذِی کُنْتُمْ بِهِ تُکَذِّبُونَ.

آیهٔ بیست و ششم «ف ۳۴۳» قرء امیرالمؤمنین (ع):

مِنْ رَحیقٍ مَخْتُومٍ خاتَمُهُ مِسْکٌ.

سورهٔ بروج

آیهٔ چهارم «ف ۳۴۳» قرء الصادق (ع):

بِما قُتِلَ اَصْحابُ الاُخْدُودِ.

آیهٔ هشتم «ف ۳۴۳» قرء الصادق (ع):

وَ ما نَقَمُوا مِنْهُمْ اِلّا اَنَّهُمْ آمَنُوا بِاللّهِ الْعَزیزِ الحَمیدِ.

سورهٔ طارق

آیهٔ یازدهم «ف ۳۴۳» قرء الصادق (ع):

وَالسَّماءُ ذاتُ الرَّجْعِ وَالْاَرْضُ ذاتُ الصَّدْعِ (باضم هرچهار کلمه).

سورهٔ اعلی

آیهٔ سیم «ص ۵۶۳ وف ۳۴۳» قرء امیرالمؤمنین (ع):

وَالَّذِی قَدَرَ فَهَدی (با تخفیف دال قدر).

سورهٔ غاشیه

آیهٔ شانزدهم «ف ۳۴۳» قرء الصادق (ع):

وَزَرابِیُّ مَبْثُوثَةٌ مُتَّکِئِینَ عَلَیْها ناعِمِینَ.

آیهٔ هفدهم (ص ۵۶٤ وف ۳۴۳ «قرء امیر المؤمنین (ع):

اَفَلا یَنظُرونَ اِلَی اْلاِبِلِ کَیفَ خَلَقْتَ وَاِلَی السَّماءِ کَیفَ رَفَعْتَ وَاِلَی الجِبالِ

کَیفَ نَصَبْتَ وَاِلَی اْلاَرْضِ کَیفَ سَطَحْتَ (باضم تا درهر چهار کلمه).

سورهٔ فجر

آیهٔ اول «ف ٣٤٣» قرء الصادق (ع):

اَلْفَجْرُ وَلَیالٍ عَشْرٍ (بدون واو).

آیهٔ بیست و پنجم «ص٥٦٥» قرء رسول‌الله (ص).

فَیَومَئِذٍ لایُعَذَّبُ عَذابَهُ اَحَدٌ وَلایُوثَقُ وَثاقَهُ اَحَدٌ (با فتح ذال و ثاء).

آیهٔ سی ام «ف ٣٤٣» قرء الصادق (ع).

یا اَیَّتُهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ اِلی مُحَمَّدٍ و وَصِیِّهِ وَالْاَئِمَّةِ مِن بَعْدِهِ اِرْجِعی اِلی

رَبِّکِ راضِیَةً بِوِلایَةِ عَلِیٍّ مَرْضِیَّةً بِالثَّوابِ فَادْخُلی فی عِبادی مَعَ مُحَمَّدٍ و اَهْلِ

بَیتِهِ وَادْخُلی جَنَّتی غَیرَ مَشُوبَةٍ.

سورهٔ شمس

آیهٔ پانزدهم «ص٥٦٦ وف ٣٤٤» قرءالصادق (ع).

فَلا یَخافُ عُقْبیها (بافاء)

سورهٔ لیل

آیهٔ سیم «ف ٣٤٤» قرء الصادق (ع).

وَالنَّهارُ اِذا تَجَلّی اَللّهُ خالِقُ الذَّکَرِ وَالاُنْثی وَلِعَلِیٍّ اْلاٰخِرَةُ وَالاُولی:

آیهٔ دوازدهم «ف ٣٤٤» قرء الصادق (ع).

اِنَّ عَلِیّاً لَلْهُدی وَاِنَّ لَهُ لَلْاٰخِرَةَ وَالاُولی •

سورۂ ضحی

آیۂ سیم «ص ٥٦٧ وف ٣٤٥» قرء رسول‌الله (ص).

ماوَدَعَكَ رَبُّكَ (با تخفیف دال)

آیۂ نہم «ف ٣٤٥» قرءالصادق (ع).

وَ اَمَّا الْيَتِيمَ فَلا تَكْهَرْ :

سورۂ انشراح

آیۂ ششم «ف ٣٤٥» قرءالصادق (ع).

اِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرَيْنِ -

آیۂ هشتم «ص ٥٦٨ و ف٣٤٥» قرء الصادق (ع).

فَاِذا فَرَغْتَ مِنْ نُبُوَّتِكَ فَانْصِبْ عَلِيّاً وَصِيّاً وَالٰى رَبِّكَ فَارْغَبْ فِي ذٰلِكَ

آیۂ اول «ف ٣٤٥» قرءالصادق (ع).

اَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ بِعَلِيٍّ (الی قوله تعالی) **وَرَفَعْنا لَكَ ذِكْرَكَ بِعَلِيٍّ صِهْرِكَ**

سورۂ تین

آیۂ سیم «ف٣٤٦» قرء الصادق والرضا (ع).

وَ طُورِ سِيناءَ (الی قوله تعالی) **فَمَنْ يُكَذِّبُكَ بَعْدُ بِالدِّينِ :**

سورۂ قدر

آیۂ سیم «ف ٣٤٧» قرء السجاد والصادق (ع) :

خَيْرٌ مِنْ اَلْفِ شَهْرٍ تَمْلِكُها بَنُو اُمَيَّةَ لَيْسَ فِيها لَيْلَةُ الْقَدْرِ :

آیه چهارم «ف ٣٤٧» قرءالصادق (ع) :

بِاِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ عِنْدِ رَبِّهِمْ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ بِكُلِّ اَمْرٍ :

سورهٔ زلزال

آیهٔ هفتم «ص ٥٧١ وف ٣٤٨ » قرءامیرالمؤمنین والصادق (ع) .

مِثْقالَ ذَرَّةٍ خَیْراً یُرَهُ (الی قوله تعالی) شَرّاً یُرَهُ (باضم یاء) .

سورهٔ عادیات

آیهٔ پنجم «ص ٥٧١ و ف ٣٤٨ » قرء امیرالمؤمنین (ع) .

فَوَسَّطْنَ بِهِ جَمْعاً (باتشدید سین) .

سورهٔ تکاثر

آیهٔ ششم «ص٥٧٣ وف ٣٤٨ » قرء امیرالمؤمنین(ع) .

لَتُرَوُنَّ الْجَحیمَ ثُمَّ لَتُرَوُنَّها (باضم تاء درهردو کلمه) .

سورهٔ عصر

آیهٔ اول «ص ٥٧٤ و ف ٣٤٩ »قرء امیر المؤمنین و الصادق و الکاظم (ع) .

وَالْعَصْرِ وَنَوائِبِ الدَّهْرِ اِنَّ الْاِنْسانَ لَفی خُسْرٍ وَاِنَّهُ فیهِ اِلی آخِرِ الدَّهْرِ .

آیهٔ سیم «ف ٣٤٩» قرء الصادق (ع) .

وَ ائْتَمَرُوا بِالتَّقْوی وَ ائْتَمَرُوا بِالصَّبْرِ .

سورهٔ فیل

آیهٔ اول «ف ٣٤٩» قرء الصادق (ع) .

اَلَمْ یَاْتِكَ کَیْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِاَصْحابِ الْفیلِ اِنّی جَعَلْتُ کَیْدَهُمْ فی تَضْلیلٍ .

سورهٔ کوثر

«ف ٣٤٩» قرء الصادق (ع) .

اِنّا اَعْطَیْناكَ یا مُحَمَّدُ الْکَوْثَرَ فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَ انْحَرْ اِنَّ شانِئَكَ عَمْرُو بْنِ

الْعاصِ هُوَ الْاَبْتَرُ .

سورهٔ جحد

«ف ۳٤۹» قرءالصادق (ع) .

قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا لاَاَعْبُدُ ما تَعْبُدُونَ اَعْبُدُ اللّهَ وَلااُشْرِكُ بِهِ شَيْئاً (الی قوله تعالی) وَلِيَ دِينِ دِينِيَ الْاِسْلامِ (سه مرتبه)

سورهٔ تبت

«ف ۳٤۹» قرء الصادق (ع) .

تَبَّتْ يَدا اَبِي لَهَبٍ وَقَدْتَبَّ :

سورهٔ توحید

«ف ۳٤۹» قرء الرضا (ع) .

قُلْ هُوَاللّهُ اَحَدٌ لااِلَهَ اِلَّااللّهُ الْواحِدُ الْاَحَدُ الصَّمَدُ (ودر آخر آن) كَذلِكَ اللّهُ رَبُّنا وَرَبُّ آبائِنَا الْاَوَّلِينَ :

تمام‌شد آنچه عجالتاً یافتیم واگر کسی جلد هفتم ونوزدهم بحارالانوار را بادقت ملاحظه بکند و کتاب فصل‌الخطاب مرحوم نوری را تفحص نماید زیادتر ازاینها مییابد وبیشترازاینها بدست اومیآید وتمام شد تالیف این کتاب موسوم بتحفة الاخیار درقرائة ائمه اطهار علیهم‌السلام در مدت یك هفته در روز چهارم ازدهه دوم از ماه دهم ازسال سیم از دهه چهارم از صد چهارم از هزار دوم از هجرت نبوی صلی الله علیه و آله و

الحمد لله کما هواهله و مستحقه